Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 28 (760) * joi 14 iulie 1960 * 8 pagini 30 bani

Convocarea celui de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, în ședința sa din 6 iulie a.c. a hotărît convocarea la 18 august 1960 a celui de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul Comitetului Central al U.T.M. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al U.T.M. și sarcinile ce revin Uniunii Tineretului Muncitor pe baza hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

3. Alegerea Comitetului Central al U.T.M. și a Comisiei Centrale de Revizie.

HARNICIE

Peste miriștea de culoarea aramei a coborît din înălțimi dimineața. Încă din zori, fiii și fiicele colectiviștilor din comuna Scărișoara, regiunea Craiova, au reușit să strîngă de pe covorul miriștii spicele rămase în urma combinei. Pentru ca recolta anului 1960 să intre în hambare întreagă, pînă la ultimul bob, copiii nu precupețesc nici un efort. E o datorie a lor, a pionierilor. O datorie pe care au înțeles-o adînc și deplin.

— Ne-am propus să strîngem cîte 4kg. spice fiecare, ne spune pioniera Teodora Odagiu, președinta detașamentului nr. 3. In cîteva zile, angajamentul acesta va fi însă nu numai împlinit ci, după cum se vede, chiar de pe acum, depășit! Gospodăria agricolă colectivă are anul acesta 800 hectare de grîu. Vrem ca pe miriște să nu rămînă nici un spic!

Aceasta e hotărîrea pionierilor. O hotărîre care de altfel a început să fie îndeplinită. Pe miriște, mîinile colectiviștilor de mîine, astăzi încă harnici elevi, strîng în mănunchi spicele, neobișnuit de mari anul acesta. Tradiționalul strîns al spicelor este pentru ei un nou prilej de a da o mînă de ajutor gospodăriei colective, de a dovedi că știu să-și cinstească cravata roșie.

NICOLAE FATU

Spic cu spic, patriei snop!

Mulțumire vie

La Școala „Kim Ir Sen" din comuna Piclișa, raionul Hațeg, e mare sărbătoare.

Prietenia dintre elevii romîni și coreeni este sărbătorită cu multă bucurie și entuziasm atît de către pionierii coreeni cît și de pionierii romîni veniți din taberele raionului Hațeg. Dimineața însorită a zilei de 12 iulie a început cu un moment impresionant mult așteptat de pionierii coreeni: adunarea festivă de unitate pentru înmînarea distincțiilor. Ochii negri ai pionierei Ce San Za, din clasa a V-a B, strălucesc de fericire. Pe pieptul ei de pionieră strălucește o steluță. Alți 17 pionieri, colegi de-ai ei din Școala „Kim Ir Sen" au primit astăzi distincțiile pionierești. 18 pionieri rîd fericiți sub privirile pline de admirație ale colegilor lor de școală, ale pionierilor romîni din raion și ale oaspeților veniți de la Comitetul Central al U.T.M., de la Comitetul regional de partid din Hunedoara și de la Comitetul raional de partid Hațeg.

Curtea imensă a școlii este inundată de soare. Printre brazii uriași, pe iarba deasă de pe malul pîrîului din spatele școlii, în jurul bazinului de înot, pe terenul sportiv, pionierii coreeni și romîni se joacă, aleargă, se bucură, iau parte la întreceri sportive. Meciul de fotbal dintre Școala „Kim Ir Sen" și Tabăra din Hațeg s-a dovedit deosebit de pasionant. Parcă și vîntul care înviorează fața albastră a apei se oprește în loc la fazele spectaculoase create de micii fotbaliști. După amiaza luminoasă a rezervat tuturor noi și noi surprize. Atît pionierii coreeni cît și formațiile artistice ale pionierilor din Hațeg au prezentat programe artistice. Pioniera Ri Hion Ghion a recitat cu căldură poezia „Mulțumim partidului", iar corul a cîntat „Cîntec către tovarășul Kim Ir Sen". Programul artistic prezentat de pionierii coreeni și romîni i-a cucerit pe cei prezenți. S-a făcut schimb de insigne, de cravate.

In curînd, chiar foarte curînd, pionierii coreeni se vor întoarce acasă. Ii așteaptă un drum lung și la capătul acestui drum — patria, locul de naștere al fiecăruia, părinții sau frații. Nu vor uita însă niciodată anii petrecuți în țara noastră, prietenii pe care i-a cunoscut aici, grija pe care Partidul Muncitoresc Romîn le-a purtat-o, asigurîndu-le o copilărie fericită în școli și cămine — fericită și plină de bucurii.

IOANA TOMA

Să discutăm despre voință

O vizită... cu urmări

Zilele trecute ne-a vizitat la redacție un pionier. La redacția noastră vin mulți pionieri: unii pentru a participa la cercul literar al gazetei, alții pentru a sta de vorbă cu reporterii; unii pentru a ne povesti lucruri interesante din unitatea lor iar alții, pur și simplu, ca să vadă ce mai facem. Pionierul despre care e vorba nu avea însă nici caiet cu versuri sub braț, și nici plic cu corespondență. Intrînd în redacție a spus cuviincios „Bună ziua" și apoi a întrebat:

— Ghiciți: cine știe carte dar nu citește, are mîini dar nu lucrează, nu-i bolnav dar ar sta mereu în pat?

Un redactor și-a încrețit surprins fruntea, apoi a zîmbit:

— A, probabil că dumneata cauți secția de cuvinte încrucișate, ghicitori și rebusuri?! Poftim, a treia pe stînga...

— Nu, a protestat oaspetele, nu mă interesează ghicitorile! Altceva vreau... In blocul nostru locuiește un băiat foarte, cum să vă spun, ciudat, cu niște purtări pe care nu le înțeleg. Poate că mă lămuriți dumneavoastră.

Imediat i s-a oferit oaspetelui un scaun, mai mulți redactori au luat loc în jurul său și...

— Iată despre ce este vorba, a început pionierul.

...După o jumătate de ceas, totul era clar. Clar, e un fel de a spune. E drept, reușirăm să cunoaștem scopul neașteptatei vizite, dar pricina ciudatelor purtări ale băiatului despre care ni se povestise era încă o taină. Știam că se numește Aurel, că fusese poreclit de colegi Lasămăsătelas, că întîrzia mai întotdeauna la cursuri în timpul anului școlar, că lua note slabe deși era inteligent, că îi lipsea întotdeauna cel puțin un nasture de la haină, și așa mai departe. Dar de ce toate acestea, încă n-am aflat.

Incep cercetările

Firește, ne-am deplasat urgent la fața locului. Eram trei: Gheorghiță — reporterul (adică eu), Virgil — pionierul care ne istorisise cum stau lucrurile — și colegul meu, Vede-Tot, reporter-fotograf și caricaturist. Prima vizită am făcut-o chiar acasă la Aurel Lasămăsătelas. Deși erau orele 11, Aurel moțăia pe canapea, îmbrăcat doar pe jumătate, cu o carte în mînă, deschisă la ultimul capitol. După cum am aflat ulterior, Aurel nu avea niciodată răbdare să citească o carte de la început pînă la sfîrșit. Curios să vadă ce se întîmplă, începea cu... sfîrșitul. Deoarece n-am vrut să-l deranjăm, am început prin a sta de vorbă cu mama lui.

Ce ne-a povestit mama lui Aurel

— „Dragii mei, a început dînsa, mă bucur că vă interesați de băiatul meu. Poate veți reuși să-mi dați o mînă de ajutor.. Nu-i un băiat rău. Dacă-i spun să meargă la piață, se duce, dar nu-i vitrină în fața căreia să nu se oprească 10-15 minute; cînd vine, în sfîrșit, cu cumpărăturile, e vremea prînzului... La fel e și la lecții. Se așează la masă, deschide caietul, își ascute creionul și pe urmă stă; se uită în tavan, citește pe dos ziarul așternut peste fața de masă.. Pe urmă, transcrie problema, scrie două, trei cifre, începe un calcul și stă din nou; dă o raită pe afară, se uită pe stradă, își face de lucru cu mingea de fotbal.., Apoi se întoarce la lecții, continuă calculul început, mai scrie două cifre, și iar stă; cască, se gîndește cine știe unde... Cînd e vremea școlii, tocmai bine a ajuns cu lecțiile la jumătate. Vă închipuiți ce note ia cînd e ascultat. Nu vă mai spun că dimineața trag de el să se scoale pînă obosesc... Și, în afară de asta, nu și-ar coase singur un nasture, nu și-ar călca măcar odată singur pantalonii, să-l pici cu ceară, deși are doisprezece ani. Ce-i drept, dacă-i spun nu refuză, dar fie că se grăbește, fie că nu-i atent, ba se înțeapă cu acul, ba își arde pantalonii cu fierul încins, așa că mai bine îl las în pace. N-are pic de voință!"

Am mulțumit mamei pentru lămuriri și, lăsîndu-l deocamdată pe Aurel să moțăie mai departe, ne-am îndreptat spre tabăra locală a școlii lui. Acolo, veselie, cîntec, jocuri... Pe terenul de sport, un îndîrjit meci de volei; într-o sală — repetiție la brigada artistică de agitație; în livada școlii — spectacol în aer liber dat de pionieri pentru școlarii mici. Și Aurel moțăia acasă... Am căutat și aici să stăm de vorbă cu cineva și iată...

Ce ne-a declarat președintele unității

— „Cu Aurel, e drept, nu avem bătaie de cap în ceea ce privește, să spunem, disciplina sau respectul față de cei în vîrstă, față de colegi. Altul e necazul: nu poți avea niciodată încredere în el. Ii spui: „Aurel, pentru serbarea de luna viitoare, învață și tu o poezie". „Bine", zice, „învăț". Dar, pînă la urmă, abia dacă învață o strofă... Il mustri, ridică din umeri. Spune ba că i-a fost greu, ba că a uitat... E limpede: nu are voință, nu se străduie să-și respecte cuvîntul dat. De multe ori, atunci cînd e criticat, promite că se va îndrepta, dar cu atît se mulțumește, cu vorba. Pe urmă, nu-i deloc perseverent. Odată a început să lucreze la atelierul de lăcătușerie, la macheta unui tractor. Felul în care a început lucrarea a stîrnit admirația tuturor. Pe urmă, însă, a lăsat lucrul baltă; macheta e și azi neterminată. Sau, cu înotul. Cu înotul a fost o poveste întreagă. La sfîrșitul anului am hotărît cu toții să învățăm să înotăm. Bun. Am început să mergem la bazin în fiecare zi cu tovarășul profesor de educație fizică, cu un tovarăș sportiv... Pe drum, Aurel spunea: Să vedeți ce „bras" o să-i trag! Dar cînd am ajuns la bazin, cine se temea să nu-și ude tălpile? Aurel! Să ne înțelegem: eu nu-i cer nimănui să fie neapărat curajos, ci doar să nu-i fie frică... Am intrat pe rînd în bazin. Apa era destul de mică, tovarășii care veniseră cu noi au început, supraveghindu-ne atenți, să ne dea primele îndrumări, dar Aurel tot pe marginea bazinului ședea, promițînd: Mîine încep și eu. Dar acolo a stat în fiecare zi. Acum, știm cu toții să înotăm, în afară de el. Ca să vedeți ce înseamnă să nu ai voință..."

Am notat tot ce ne-a spus președintele unității și, cînd să plecăm, cu cine credeți că ne-am întîlnit? Chiar cu Aurel. Reușise să se trezească și să-și tragă sandalele. Venea la tabără, cu ochii cîrpiți de somn. Altminteri, era un băiat care făcea bună impresie, la prima vedere: înăltuț, svelt, cu ochii mari,

GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

(Continuare în pag. 3-a)

Din viața pionierească

Un carnet de însemnări... și cîteva concluzii

Nicușor Georgescu, din clasa a doua, a luat nu de mult un obicei plăcut: acela de a și nota într-un carnețel întîmplările mai deosebite ale fiecărei zile. Printre altele, aceste însemnări îi vor fi de mare folos la începutul anului școlar, cînd tovarășa învățătoare le va da obișnuita temă de compunere: „Cum mi-am petrecut vacanța". Ce ați zice dacă, bineînțeles, cu învoirea posesorului, ne am arunca și noi privirile în acest jurnal zilnic? Iată...

1 iulie: Astăzi, pionierii din școala noastă s-au adunat în crîngul din marginea orașului. Acolo au deschis tabăra locală, unde cei care rămîn în oraș își vor petrece vacanța într un chip plăcut și folositor. De unde știu toate acestea? Am fost de față. Pionierii ne au chemat și pe noi, cei din clasele întîia și a doua.

5 iulie: Tare îmi plac spectacolele cu păpuși! Pionierii din tabăra locală ne-au prezentat astăzi nouă, celor mici, povestea „Capra cu trei iezi" jucată de păpuși. A fost foarte frumos! Tot astăzi, pionierii ne-au învățat și un cîntec frumos, despre cravata roșie.

6 iulie: Sînt ostenit, dar, nu mi vine să mă culc înainte de a scrie despre întîmplările de astăzi. Pionierii ne-au luat în excursie, la pădure. Ne am jucat, am alergat, am cules flori. Apoi, s-a aprins focul de tabără. Pionierii ne-au povestit despre cravata roșie, despre ce înseamnă să fii pionier, apoi am cîntat cîntecul învățat ieri. A fost minunat!

...Însemnările lui Nicușor acoperă numeroase pagini din carnețelul său. Ce părere aveți despre ce scrie? Nu i așa că și în taberele voastre locale se pot organiza asemenea activități interesante pentru școlarii între 7-9 ani, pentru cei care, peste un an sau doi, vor veni să sporească rîndurile organizației de pionieri? În vederea acestui însemnat eveniment — primirea cravatei roșii — trebuie să-i pregătim încă de pe acum. Tot ceea ce veți organiza pentru ei e bine să fie prevăzut din vreme în programul de activități al unității de pionieri din tabără. Învățați-i pe cei mici cîntece și jocuri, povestiți-le despre însemnătatea unor mari zile din istoria luptei clasei muncitoare ca, de pildă, 23 August, despre însemnătatea cravatei roșii; invitați-i la focurile voastre de tabără, în excursiile de scurtă durată, la unele întîlniri și vizite pe care le organizați; căutați, să le înlesniți însușirea unor deprinderi — cusutul nasturilor, spălatul batistelor, ciorapilor... Și, înainte de toate, purtați-vă voi înșivă în așa fel, încît să le serviți drept exemplu.

DINU ALEXANDRESCU

Pionieri de la Școala elementară din Sebiș raionul Bistrița regiunea Cluj în excursie la București

Prinderea mingilor

Pentru acest joc este necesară o cupă de carton în care se pun cîteva mingi mici. Cupa se fixează pe un elastic mai tare între patru țăruși. De fundul cupei e prinsă o bucată de sfoară.

Patru copii cu plase de prins fluturi în mîini stau în jurul cupei. Conducătorul smucește sfoara, cupa sare în sus trasă de elastic și aruncă mingile în aer. Copiii le prind în plasele lor.

Cîștigă cel care a prins mai multe mingi fără să iasă din sectorul său.

Tehnica mersului pe munte

Pentru excursiile de o zi la munte nu se cer prea multe pregătiri; o încălțăminte ușoară, cîteva sandvișuri pentru ora prînzului, — eventual o haină de ploaie și atît. Pentru o excursie de mai multe zile, un sac de spate este obligator (se poate confecționa și în casă). Nu sînt recomandabile plase, serviete, saci de sport sau geamantane, adevărate balasturi pentru o excursie pe munte. In sacul de spate (rucsac) vom lua numai lucruri necesare, schimburi la limită. De pildă, cu un pulover de lînă sau un trening, 2 cămăși, 2 perechi de chiloți sport, 2 maieuri de corp, 2 batiste, o haină de ploaie (poate fi înlocuită cu o bucată mare de material plastic foarte ușor, care se aruncă și peste rucsac la nevoie) și cu 5–6 perechi ciorapi de schimb se poate sta pe munte pînă la 30 zile. E recomandabil ca sacul să aibă 6–7 kg. De regulă, copiii sînt tentați să-l „completeze" îngreunîndu-l pînă la 10–15 kg. Nu permiteți aceasta, deoarece o greutate prea mare are o influență rea asupra mersului și deci asupra bunei desfășurări a excursiei proiectate.

Tehnica mersului la munte cere neapărat mersul în monom (șir indian) astfel: conducătorul excursiei (în cazul nostru instructorul, profesorul de geografie sau cel care cunoaște cel mai bine regiunea și potecile de acces) urmat – în ordine – de fete, de băieții cei mici, iar la urmă de cei mari.

Cel care conduce excursia va avea în permanență un secund sau ajutor de încredere (de pildă, președintele grupei sau detașamentului), care va închide coloana. In timp ce conducătorul alege drumul de urmat, stabilește ritmul de mers pe care îl imprimă întregului colectiv și dă explicațiile necesare asupra regiunii, secundul are misiunea de a supraveghea pe cei din fața sa, de a nu lăsa ca pionierii să se depărteze mai mult de 2–3 m. unul de altul și de a veghea necontenit ca nici unul să nu rămînă în urmă.

Se recomandă ca după fiecare oră de urcuș să facem un popas de 5–10 minute, dar odihna o vom face în picioare, căci, așezîndu-ne, la reluarea drumului vom părea mai osteniți din pricina relaxării mușchilor picioarelor. La urcuș consumați cît mai puțină apă, dacă e posibil deloc, puțină lămîie sau cîteva bucățele de zahăr fiind deajuns. Aceleași măsuri trebuie luate la coborîre, sau pe drum drept (în platourile muntoase).

Mersul efectiv pe munte să nu depășească 6 ore zilnic (inclusiv popasurile pentru masă, fotografii, culegere de plante pentru ierbar) căci devine obositor și neigienic. Și nu uitați: dacă nu cunoașteți prea bine regiunea, nu urmați decît potecile sau drumurile marcate prin semne și stîlpi de marcaj, celelalte drumuri sau potecuțe nemarcate putînd să vă rătăcească. Plecarea cît mai de dimineață (la răsăritul soarelui) este foarte plăcută.

Cu aceste cîteva măsuri elementare de respectat, excursia își va atinge scopul.

RADU DRAGOMIR

Prin regiunea noastră

In planurile noastre de vacanță am trecut, pe lîngă diferite acțiuni de muncă patriotică, și cîteva excursii, vizite prin orașele regiunii.

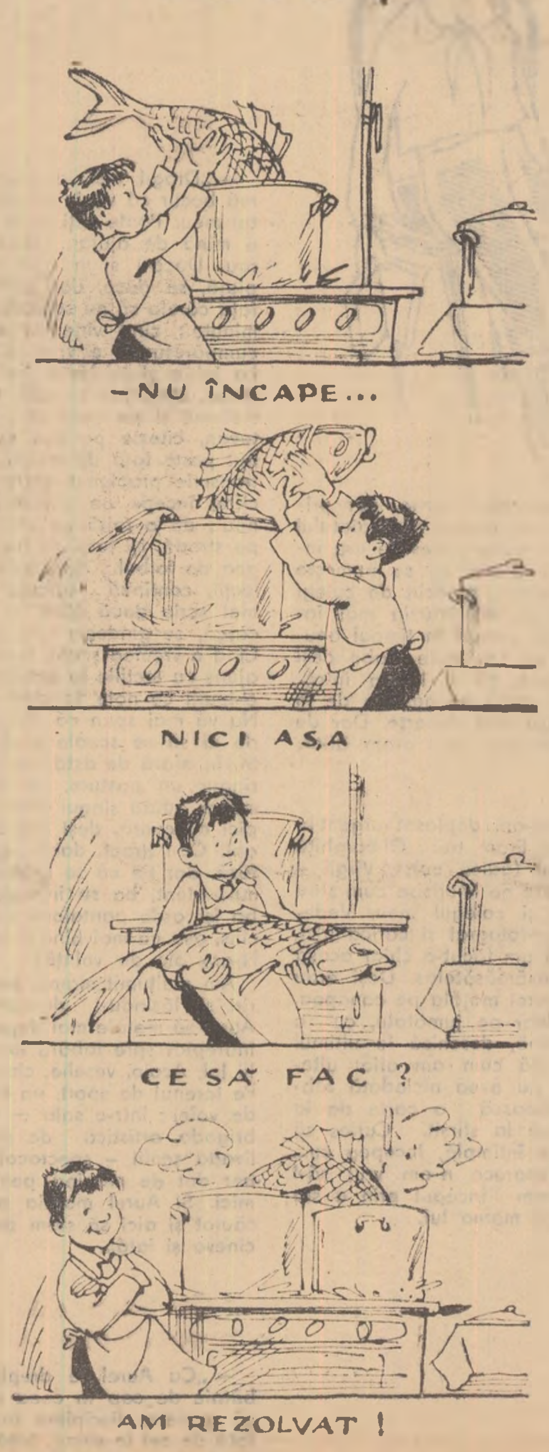
După primele zile de vacanță, în care am participat la strîngerea mușețelului, am pornit să vizităm orașul Botoșani. Aici, la uzinele textile, am văzut multe lucruri interesante și noi, mai ales în secțiile de țesătorie și vopsitorie. O vizită plăcută a fost și aceea de la fabrica de jucării.

In zilele următoare am făcut o excursie la Salina Cacica și în orașul Rădăuți. La salină am primit multe explicații asupra unui procedeu modern de prelucrare a sării. In orașul Rădăuți am întîrziat mai mult vizitînd muzeul raional și plimbîndu-ne prin parcul orașului.

Excursiile și vizitele pe care le-am făcut au fost foarte interesante, ele ne-au ajutat să cunoaștem mai bine frumoasa noastră regiune.

MARIANA MIHALACHE
corespondenta specială a unității.
Școala Medie nr. 1 Suceava

Bucătarul isteț

Din revista „Pionier"

O GRĂDINĂ ZOOLOGICĂ NEOBIȘNUITĂ

În partea de sus a unui panou mare sînt așezate cartoane dreptunghiulare cu capetele diferitelor animale și păsări desenate pe ele. Pe un panou pot fi așezate 10-12 cartoane de acest fel. Lîngă panou se așează un vraf de cartoane de aceleași dimensiuni pe care sînt desenate corpurile acelorași animale sau păsări.

Pionierul chemat în fața panoului este rugat să privească la capetele animalelor și păsărilor și să țină minte ordinea în care sînt așezate. Pentru aceasta i se dă atît timp cît durează numărătoarea pînă la zece. După aceea, jumătatea de sus a panoului se acoperă cu o perdea sau cu o foaie de hîrtie. Și acum pe partea de jos a panoului pionierul trebuie să așeze cartoanele cu corpurile animalelor și păsărilor, astfel încît imaginile să fie complete.

După terminarea acestora, perdeaua de sus se dă la o parte. Spectatorii uimiți văd că „grădina zoologică" este în adevăr neobișnuită: aici poate fi văzut un porc cu cap de leu, un tigru cu picioare de găină ș. a. Cîștigă desigur acela care reușește să compună o grădină zoologică cu animale... normale!

Pionierii și florile

Bucuria pe care ți-o trezește un oraș curat, bine îngrijit, este neasemuită. Simți grija gospodărească a cetățenilor, atenția și mîndria lor la fiecare pas pe care-l faci.

Colinzi prin țară, treci dintr-un oraș într altul, rămîi uimit mai ales de un aspect care, deși comun tuturora, își păstrează noutatea și prospețimea : pe artere principale sau secundare, centrale sau mărginașe avîntul construcției se află în plină înflorire.

În Tg. Mureș, oraș așezat pe coline, cu alei străjuite mai ales de tei, am simțit acest puls caracteristic țării întregi.

Surprinde în mod plăcut și faptul că, la marea grijă a partidului pentru înflorirea satelor și orașelor patriei, s-a adăugat și elanul micilor locuitori ai orașului.

Pionierii, bronzați de zilele însorite, au participat pe măsura puterii lor să facă străzile mai frumoase. Strada Gheorghe Doja este poate cea mai grăitoare în acest sens. Începînd aproape din centrul orașului, ea duce pînă la gară în linie dreaptă. Blocurile construite de curînd pe o întreagă latură a străzii vorbesc despre grija partidului pentru viața mai bună a oamenilor muncii.

Rondurile de flori însă grăiesc despre faptul că pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 au sădit flori în toate culorile. Lîngă trandafirii zidurilor noi rîd în vară și panselutele lor, iar în toamna cu brumă crizantemele sădite de ei.

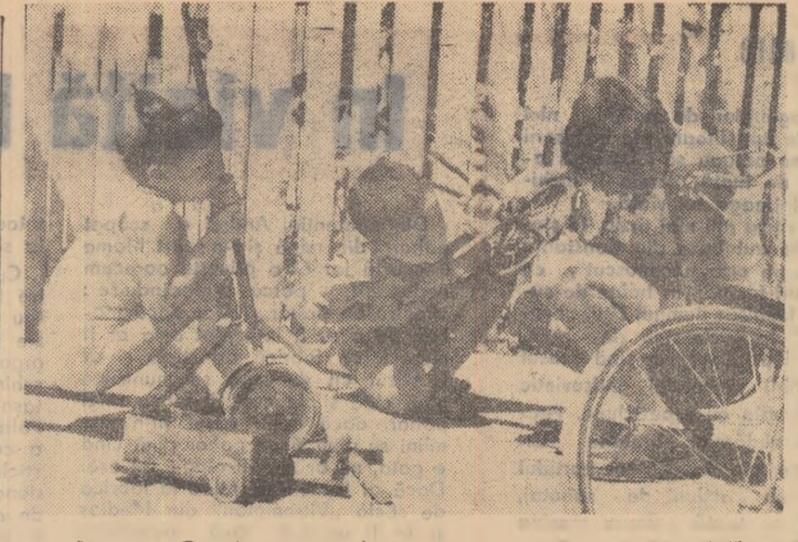
Și în fața caselor, de-a lungul șirului de tei și plopi, împreună cu tovarășa instructoare, zile la rînd s-au ocupat de acest lucru.

Dar nu numai pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 au lucrat la înfrumusețarea străzilor.

Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 7, pe lîngă faptul că îngrijesc foarte bine lotul școlar, au lucrat la înfrumusețarea străzii pe care se află școala lor.

Pionierii de la școlile amintite n-au făcut altceva decît să și alăture puterile lor la entuziasmul cu care se muncește pe întinsul întregii patrii pentru ca ea să fie mai frumoasă.

GH. TRANDAFIR

O pană? Da, dar cum să fii îngrijorat cînd ai „specialistul" lîngă tine!

Să discutăm despre voință

O vizită... cu urmări

(Urmare din pag. 1)

albaștri, cu părul cîrlionțat... L-am poftit la vorbă, i-am spus tot ce știam despre el și iată...

CE NE-A SPUS AUREL

— Hm... ce să zic... să vedeți... Adică, de fapt, sigur... Eu, ca să zic așa... Dintr-un punct de vedere...

— Poate vrei să fii ceva mai explicit.

— Cu plăcere... Cum spuneam, eu... în fine... de ce să mint ?... dacă stăm strîmb și judecăm drept... E clar, nu ?

— Foarte clar. Continuă...

— M-da... într-adevăr, colegii au dreptate... și mama are dreptate... Eu... așa e, cum ați aflat... n-am voință ! Dacă n-am, n-am ! Ce să fac ? Am încercat, dar n-am reușit ! Mi-am zis să mă scol la șase și jumătate dimineața dar m-am trezit la opt ! Mi-am zis să citesc o carte întreagă fără să sar nici-un rînd, dar n-am isprăvit nici primul capitol ; erau prea multe descrieri de natură... Am vrut să ajung campion de inot, dar mi s-a părut apa rece. Dacă n-am voință... Ce să fac ? Ce sînt eu de vină că n-am voință? N-am, și pace!

L-am ascultat cu atenție pe Aurel Lasămăsătelas, așa cum îi ascultasem pe ceilalți, și ne-am dat seama că, într-adevăr, e vorba de un caz grav. De aceea, cerem ajutorul vostru.

DRAGI CITITORI

Scrieți-ne ce credeți despre Aurel Lasămăsătelas.

Povestiți-ne despre acei colegi ai voștri care seamănă cu el.

Spuneți-ne ce credeți despre necesitatea de a avea voință. La ce servește voința ? Cind se poate spune că un om are într-adevăr voință ? Ce credeți, voința poate fi educată? In ce fel? Cunoașteți cazuri în care unii dintre prietenii voștri au dovedit voință, curaj, străduința de a-și respecta cuvintul dat, perseverență ? Scrieți-ne despre acestea. In scopul îndreptării lui Aurel și a celor care-i seamănă, cele mai bune scrisori vor apărea neîntîrziat în gazetă.

Iată adresa noastră : Gazeta „Scînteia pionierului" București, Piața Scînteii nr. 1, Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Nu uitați să notați pe plic : Pentru discuția „Despre voință".

Așteptăm scrisorile voastre.

CE SĂ FII?

Scrisoare către un absolvent al clasei a VII-a

Dragă prietene, mi-ai scris că vrei să dai la toamnă examen de admitere la o școală profesională și m-ai rugat să-ți povestesc despre cum se muncește și se învață într-o astfel de școală. De aceea, am vizitat pentru tine Școala profesională de ucenici de pe lîngă uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin și, iată, mă grăbesc să-ți trimit răspuns.

Această școală, asemenea tuturor surorilor ei din țară, pregătește cadre calificate pentru uzina de care ține : muncitori strungari, turnători, rectificatori, lăcătuși, mașiteri. Trebuie să știi că, aflată chiar în vecinătatea uzinei, școala are o clădire frumoasă, săli de curs spațioase, patru ateliere-școală, dormitoare bine întreținute — oricine vrea poate fi intern — sală de club, bibliotecă, sală specială de vizionări la televizor. Ceea ce reții, vizitînd-o, este în primul rînd grija deosebită a întreg colectivului uzinei față de calificarea viitorilor muncitori. Aceasta, incepind cu grija direcției pentru ca profesorii și maiștrii să fie cît mai bine pregătiți și sfîrșind cu dragostea cu care fiecare lucrător în parte se străduie să-i ajute pe ucenici la orele de practică în sectoarele uzinei. Strungarul Nicolae Ardeleanu, de pildă, ori de cîte ori are de executat o lucrare mai deosebită, cere școlii „să vină cîțiva băieți, să vadă o operație interesantă". Atunci cînd termină anul III, ucenicul are o asemenea calificare incît, dacă e harnic și are inițiativă, după un an de muncă în producție ajunge să poată executa orice lucrare. Invățătura însă nu se termină. Școala medie serală de pe lîngă uzină e foarte primitoare. 85 la sută din elevii ei sînt foști elevi ai școlii profesionale. Mulți ingineri din uzină au urmat acest drum : școală profesională — producție — liceu seral — institut superior. Astfel e inginerul Nicolae Apostol, inginerul Mihai Dumitru, șef de sector și mulți alții. Insuși directorul de studii al școlii, tovarășul Constantin Sofronescu, este unul dintre cei cărora regimul nostru de democrație populară le-a deschis un drum larg. La început a fost ucenic frezor. Astăzi, el are două licențe : este absolvent al I.S.E.P.-ului și, în același timp, inginer de mașini-unelte.

Paralel cu munca de învățătură și cu practica în producție, elevii școlii profesionale desfășoară o bogată activitate cultural-artistică și sportivă. Ansamblul școlii — două echipe de dansuri, cor, orchestră de mandoline, formație de muzicuțe — e des solicitat atît pe scenele din oraș cît și pe cele din regiune.

Ceea ce mai trebuie să reții, dragul meu, este următorul lucru : că in toate școlile profesionale de ucenici din țară există aceleași condiții de viață și învățătură ca și în școala despre care ți-am povestit. Repetă deci cu sîrguință materia pentru examen. Drumul pe care ți l-ai ales este cel mai bun. Iți urez succes.

SANDU ALEXANDRU

Desigur că Ilie Cosma, pe care îl vedeți lucrînd într-unul din atelierele fabricii de rulmenți din Bîrlad, la montatul acestor rulmenți pentru vagoane de cale ferată, vă va sfătui : lăcătuși să fiți!

Vești din vacanță

- Intr-una din zile, pionierii din satul Cremenea de Jos, regiunea Craiova, au vizitat gospodăria agricolă colectivă din comuna Timna. De vizită s-au bucurat atît pionierii cît și colectiviștii care au asistat la un frumos program artistic dat de școlari.
- Pionierii clasei a VII-a de la școala din comuna Valea Călugărească, raionul Ploești au săpat, stropit și legat toată vița de vie de pe lotul lor școlar.
- In tabăra locală de la Școala de 7 ani nr. 8 din orașul Craiova, pionierii au organizat numeroase întreceri sportive, la sărituri, tenis de masă, volei, alergări și șah.
- Pionierii unității din comuna Mircea Vodă, regiunea Galați au învățat în zilele de tabără noi cîntece și jocuri pionierești și noi poezii despre partid și patrie. Pregătirile pentru primirea distincțiilor pionierești continuă.
- Pe lîngă jocuri pionierești, focuri de tabără și excursii, pionierii din comuna Salcia, raionul Cujmir merg adesea la grădinița din comună. Aici organizează jocuri și plimbări cu cei mici.
- Urmînd exemplul utemiștilor, pionierii din Comănești, regiunea Bacău au depus aproape 1000 ore de muncă patriotică la construirea noii școli din Șupan.
- Pînă acum pionierii din comuna Șirnea, regiunea Stalin au vizitat atelierele fabricii de scule din Rîșnov, fabrica de postav „Partizanul roșu" și alte întreprinderi industriale.
- In excursia pe care au făcut-o școlarii din comuna Marginea, regiunea Timișoara au vizitat cîteva centre importante ca : orașele Petroșani, Tr. Severin, Filiași, Caransebeș, Băile Herculane...
- Pionierii unității nr. 13 din orașul Ploești au dat ajutor, o săptămînă întreagă, la culesul mazării într-o gospodărie de stat din apropiere.
- Și pionierii din comuna Ciupelnița, raionul Cricov, au dat ajutor G.A.C.-ului la plivitul cepei. Cei mai harnici au fost pionierii Moise Gheorghe, Manea Constantin, Ionel Pascu și alții.
- Fiecare pionier de la Școala de 7 ani nr. 1 din orașul Aiud a depus pînă acum cîte 15-20 de ore de muncă patriotică la gospodăria agricolă colectivă.
- Intr-una din excursiile lor, pionierii din tabăra regională Vîrteju, regiunea București au vizitat G.A.C. „Dumitrana", unde au cules garoafe și căpșuni.

foileton

„Fie și la șapte"

— Ei, Vasile, mîine vii la tabără?

Cel întrebat se întoarse încet și, aruncînd spre Tudor Postelnicu, președintele detașamentului, o privire mirată, întrebătoare, răspunse înțepat.

— Și de ce, mă rog, n-ași veni? Ce, ieri n-am fost?... vineri n-am venit? Mîine la opt sînt în tabără!

— La opt? Mîine începem activitatea la șapte!

— Fie și la șapte! Mi-e tot una... Dar, de ce la șapte?

— Ce, ai uitat? Mergem la spice!

Cuvîntul „spice" îi evocă lui Vasilică un soare cumplit și o miriște care îți gîdilă nu prea plăcut tălpile picioarelor. Cînd răspunse „fie și la spice", glasul lui nu mai suna atît de hotărît.

Iși urmă drumul îngîndurat : „Spice. Auzi la ei, spice! Ce mare lucru e un spic? Și apoi nici nu sînt prea multe spice pe miriște. Că se recoltează cu combine. La fiecare spic trebuie să faci o „plecăciune" și o „ridicare". Poftim exerciții pentru durere de șale. Nu, hotărît nu! Am s-o rog pe mama să-mi dea cîteva kg de grîu (doar mă iubește) și le duc în tabără. Mai sînt și gata treierate „spicele mele", nu ca ale lor..."

★

— Vasile! Decît să pierzi vremea fără rost, pe lac, du-te cu bobocii la păscut.

— Nu pot, mămico! Mergem la spice toți copiii.

— La spice? In sfîrșit, ai să faci și tu o treabă bună!

★

— „Ha! Ce idee bună mi-a dat mama!" A dat fuga la tabără și...

— Niculae, nu mai pot merge cu voi, la spice, că m-a trimis mama cu bobocii. Am încercat eu s-o lămuresc dar, tu știi cum e ea, nu vrea de loc să mă înțeleagă.

★

— Gata, am scăpat și de boboci și de tabără! Lacul e al meu pe ziua de azi. Dar, înainte de toate, să iau cu asalt podul casei. Trei kilograme de grîu nu-i mare lucru. Mai mult n-or să stringă nici ei. O să le spun că le-am adunat cît am fost cu bobocii.

★

— Ei Vasile, mîine vii în tabără?

Vasile se întoarse supărat : Și de ce n-aș veni? Dacă alaltăieri n-am venit, în schimb, spice tot am adunat. Le-am și treierat. I-am dat lui Nicolae un ghiozdan cu boabe. Și pe deasupra, am mai păscut și bobocii. Ce facem mîine? Mergem în excursie? Viu, cum să nu viu! La șapte? Fie și la șapte!

★

A doua zi, la gazeta de perete a taberei, Vasile a văzut o suită de caricaturi. Prima, un băiat care instruiește bobocii cum să strîngă spice pentru ca el să se poată scălda. O a doua, același băiat, bătînd bobocii cu o nuia, că au fost leneși. Și, în sfîrșit, a treia, eroul primelor două caricaturi dîndu-se jos din podul casei, cu o traistă din care curge grîu.

Și Vasile s-a recunoscut imediat. Și a mai înțeles de ce venise Nicolae dis-de-dimineață la ei acasă cu o traistă în mînă.

ȘTEFAN SÎRBU

Fiu credincios al clasei muncitoare

FILIMON SIRBU

Dimineaţa zilei de 1 Mai 1936... Locuitorii oraşului Constanţa priveau uimiţi in jur, dinaintea caselor: pe sirmele de telegraf apăruseră ca din senin, mici steguleţe purpurii ce fluturau strălucitoare in lumină. De asemenea, pe ziduri, pătrăţelele de hirtie ale manifestelor lipite proaspăt, vorbeau despre lupta muncitorilor conduşi de partid, impotriva asupritorilor care pregăteau fascizarea ţării şi criminalul război antisovietic. Filimon Sirbu, fostul ucenic la Direcţia Porturilor Maritime, era acela care făcuse să apară în mijlocul constănţenilor steguleţele roşii şi manifestele mobilizatoare.

Pe atunci, utecistul Filimon Sirbu avea 20 de ani. Numele lui începuse să fie cunoscut de copoii Siguranţei. Nici schingiuirile agenţilor de poliţie, nici zidurile apăsătoare ale închisorii însă nu puteau să-i infringă avintul de luptă, căreia ii inchinase intreaga lui viaţă.

Cu citiva ani mai tirziu, în staţiile de autobuze din Constanţa apăru un om „necunoscut", cu ochelari fumurii, în haine de culoare închisă: domnul Liţu, „controlor" la societatea de autobuze. Era pe vremea cind ceasul izbucnirii războiului antisovietic se apropia cu repeziciune. Pentru a zădărnici planurile războinice ale fasciştilor, partidul organiza acţiuni de sabotaj, lovea cu toată puterea maşina de război hitleristă. La Constanţa, în primele rînduri ale acestor acţiuni era comunistul Filimon Sirbu, cunoscut acum sub numele de Liţu.

22 iunie 1941 ...Pe malul mării, un grup de utecişti se întilniră în vederea unor noi acţiuni de luptă împotriva războiului criminal. Dar, datorită unei trădări, grupul de tineri luptători în frunte cu Filimon Sirbu a fost arestat. Filimon Sirbu a fost condamnat la moarte. La 19 iulie 1941 el a fost scos din inchisoare şi dus pe cimpul de execuţie. Cind călăii au incercat să-i pună batista la ochi, Filimon Sirbu a refuzat cu mîndrie: „Primesc moartea cu ochii deschişi, a spus el. Mor doar pentru o cauză dreaptă".

— Foc ! a strigat atunci cu ură comandantul plutonului de execuţie.

Mai puternic însă decit detunăturile gloanţelor a răsunat glasul eroului: Trăiască Romînia liberă ! Moarte fasciştilor !

Amintirea neînfricatului comunist Filimon Sîrbu, care şi-a dat viaţa în lupta împotriva fascismului, pentru fericirea poporului va rămîne veşnic vie în inimile noastre.

In vizită la „Vitrometan"

Din neatenţie, Andrei a scăpat paharul din mînă şi s-a spart. Mama il ceartă iar el o priveşte oarecum nedumerit, parcă gindindu-se : „Pentru un pahar..." Dar dacă inainte de a se fi întîmplat asta ar fi mers într-o fabrică de sticlă şi ar fi văzut cît de mult se munceşte pînă cînd sticla capătă forma unui pahar, dacă ar fi văzut prin cite miini se plimbă un pahar pînă cînd e gata, nu ar mai fi gîndit tot aşa. Dacă ar fi mers de pildă la fabrica de sticlă „Vitrometan" din Mediaş şi ar fi urmărit cum muncitorii transformă grămezile de var, sodă, dolomit şi nisip, în sticlă, cum lucrează apoi borcane, vaze, lămpi, fructiere, bibelouri, ar fi gîndit cu totul altfel.

Cit de frumoasă şi interesantă este munca celor ce dau formă pastei incandescente, scoasă din cuptorul încins la 1.400 grade ! Cel ce vizitează fabrica „Vitrometan" face cunoştinţă în primul rînd cu brigada tineretului din secţia sticlăriei, brigadă fruntaşă pe intreprindere din ianuarie 1958 şi pînă azi. Numai în luna trecută, în iunie deci, brigada tineretului a depăşit planul cu 9,1 la sută reducînd totodată rebuturile de la 9 la 2,1 la sută.

Cu citiva ani in urmă, mulţi dintre fruntaşii brigăzii tineretului purtau la gît cravata roşie de pionier. De pildă Breha Ilie, azi secretarul organizaţiei de bază U.T.M. pe schimb, a fost preşedinte de detaşament la Şcoala de 7 ani din Păltiniş, Vatra Dornei. Dorinţa de a cunoaşte frumoasa meserie de sticlar, l-a adus la Şcoala profesională de sticlărie din Mediaş, iar de aici in fabrică, unde a devenit în scurt timp responsabil de brigadă. Şi brigada lui nu e o brigadă oarecare, ci brigada fruntaşă pe întreprindere. Brigadă din care fac parte tineri muncitori ca Moldovan Constantin, Hoachea Constantin, Azamfirei Mihai, Ţegla Ştefan, Humelnicu Alexandru, Şuster Carol şi alţii. Privindu-i cum dau cu îndemînare şi iuţeală formă pastei de sticlă, se minunează chiar şi cei ce cunosc de ani de zile meseria, iar muncitorul Ţompi Petru, de la cuptorul 13, decorat cu Medalia Muncii, îi felicită ades pentru felul cum ştiu să lucreze.

Din secţia sticlărie sau hută, cum o numesc ei, produsele, purtate pe benzi rulante prin cuptoarele de răcire, trec printr-un control atent. Cele bune pornesc mai departe, la secţia de şlefuit apoi la secţia de tăiat, prin maşinile de ars, la secţia sculptură, iar ultimul popas îl fac la secţia de pictură... Un singur pahar sau un vas de flori de exemplu, trece prin zeci şi zeci de mîini pînă cînd este gata. Sute de ochi îl controlează, zeci de muncitori se apleacă cu grijă asupra lucrului pentru a-i da o formă frumoasă şi atrăgătoare... Oare Hriţcu Gheorghe din secţia sticlărie, Kondrat Grette şlefuitoare, Vencsel Sara de la finisaj, şi alţii, ce-ar spune cunoscînd gîndurile lui Andrei, cînd mama îl ceartă ?

Te invit din toată inima, cititorule, să mergem împreună la „Vitrometan"-Mediaş, să vizităm fabrica şi să-i cunoşti cu adevărat pe cei despre care ai citit aci. Şi fără îndoială după ce vizita se va termina, ieşind pe poarta mare cu arcadă a fabricii, privindu-i coşurile înalte, te vei gîndi cu admiraţie : — Să fii sticlar, mare lucru !

Şi poate că şi pe tine te vor îndemna gîndurile spre fabrică, pe drumul ales de tinerii despre care am vorbit...

IOANA ZAMFIR

De la fraţii voştri mai mari, utemiştii

223.600 !... Ce reprezintă cifra aceasta ? Numărul orelor de muncă patriotică efectuate pînă la începutul lunii iulie de către tinerii din regiunea Hunedoara. Muncind cu avînt patriotic, tinerii hunedoreni au reuşit să colecteze şi să expedieze pînă acum către oţelării cantitatea de 12.000 tone fier vechi.

Şi tinerii din regiunea Suceava au cu ce se mîndri. Participînd în număr cît mai mare la lucrările de construcţii social-culturale, ei au contribuit la darea în folosinţă, înainte de termen, a 81 săli de clasă, realizînd prin munca efectuată economii în valoare de 590.000 lei.

Realizări deosebite au înregistrat şi tinerii din oraşul Bacău. Prin muncă patriotică ei au adus o contribuţie deosebită la săpăturile pentru devierea pîrîului Negel, la lucrările de amenajare şi îngrijire a lacului Gherăieşti, precum şi la amenajarea unui lac artificial.

La uzinele „23 August" din Capitală, mişcarea de inovaţii a luat o mare amploare. O contribuţie importantă în această acţiune o are tineretul. Numai în ultima lună, tinerii din uzină au făcut 91 propuneri de inovaţii, dintre care s-au şi aplicat 38, realizîndu-se economii în valoare de 623.000 lei. S-au evidenţiat în mod deosebit tinerii Ion Roşu, Mircea Croitoru, Stan Popa, Alexandru Buzgurilă şi alţii.

Studenţii Institutului Pedagogic şi elevii Şcolii medii din cadrul „Complexului Şcolar" de la Bîrlad au în grijă o întinsă livadă. Printre rîndurile de pomi au fost cultivaţi pepeni.

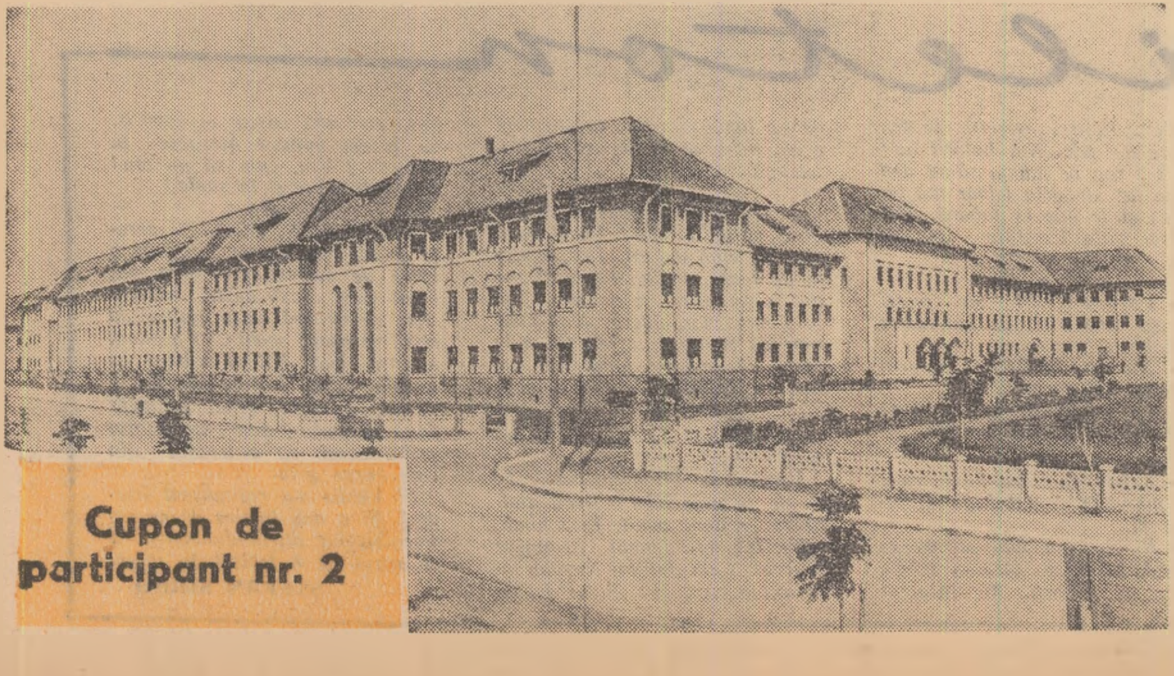
CONCURSUL FRUMOASĂ EŞTI PATRIA MEA!

Priviţi fotografia de mai jos. Ea ne înfăţişează o clădire monumentală înălţată în anii noştri de democraţie populară. Această măreaţă construcţie a fost dăruită elevilor de către partid şi guvern. Aici, funcţionează o şcoală medie, o şcoală pedagogică, un institut pedagogic, o şcoală de meserii cu profil de gospodărie şi alta cu profil de croitorie.

Clădirea pe care o vedeţi este formată din 32 de săli de clasă, 5 laboratoare, o mare şi frumoasă bibliotecă, 6 ateliere, 2 săli de gimnastică, internat pentru 650 de elevi, cantină cu 700 de locuri, locuinţe pentru cadrele didactice, etc.

Să vă mai dăm şi alte a m ă n u n t e ? Aici învaţă peste 2000 de elevi. Cadre didactice sînt peste 120.

Răspundeţi-ne : UNDE SE AFLA ACEASTA MONUMENTALA CLADIRE ŞI CE DENUMIRE POARTA ? (Pentru răspunsurile exacte se acordă *25 de puncte*).

Cupon de participant nr. 2

VINE CARAVANA!

Caravana cinematografică nr. 3 a regiunii Constanţa se îndreaptă spre un cătun : Coruja, din raionul Hîrşova. Cu o zi înainte fusese la Haidarul. A doua zi trebuia neapărat să fie la Tichileşti. Şi cînd cei doi utemişti, şoferul Gheorghe Colerda şi operatorul Sandu Vasile, spun că vor fi într-un sat, în ziua fixată îi găseşti acolo.

Ţăranii muncitori din regiunea Constanţa, din satele şi cătunele cele mai îndepărtate, primesc cu regularitate vizitele caravanelor cinematografice care, prin lumina ce o proiectează pe pînza albă a ecranului, au gonit tot mai departe întunericul în care au fost ţinuţi de trecutul regim burghezo-moşieresc. De altfel trebuie ştiut că aceste auto-caravane cinematografice nu trebuie să meargă decît în puţine sate, pentru că în multe sate şi oraşe ale regiunii Constanţa, funcţionează permanent încă 139 de cinematografe.

Pe vreme bună sau rea, pe ger sau pe arşiţa soarelui de iulie, cei ce deservesc aceste caravane sînt mereu la datorie. Numai caravana utemiştilor Sandu Vasile şi Gh. Colerda a prezentat în ultimele trei luni filme care au fost vizionate de peste 200.000 de ţărani muncitori.

Ţăranii muncitori au astfel prilejul să vizioneze filme artistice, filme de ştiinţă popularizată sau documentare cu subiecte agricole, care vorbesc despre lucrările în vii şi livezi, folosirea îngrăşămintelor, foloasele furajelor însilozate, etc.

Caravanele cinematografice sînt o dovadă a grijii deosebite pe care partidul şi guvernul o poartă operei de culturalizare a maselor de ţărani muncitori.

Vacanța nu e numai un prilej de joc, ci și un prilej de prețioase învățăminte. Iată-l în mijlocul pionierilor bulgari, pe scriitorul Ran Bossilek care, de peste 15 ani, scrie pentru ei povestiri, schițe, poezii.

de la prietenii tăi de peste hotare

Am străbătut 6700 km!

Odată conducătorul cercului automobilistic, Valerian Grigorievici, ne-a întrebat:

— Vreți să mergeți la Marea Neagră pe biciclete și automobile, împreună cu cercul nostru turistic?

Să mergem la mare! Și nu cu trenul, ci cu bicicletele și automobilele! Să ne oprim în drum în diferite orașe, să dormim în corturi, să coacem cartofi pe cărbuni! Așa ceva poate fi doar în vis!

— Totul depinde de voi — spuse Valerian Grigorievici.

Noi mai cumpărasem și înainte benzină cu banii primiți pentru fier vechi. Dar, acum, a trebuit să ne procurăm trei tone de benzină... Și am procurat-o. Am strîns tone și tone de fier vechi.

Am muncit cu rîvnă și la colhoz. Și cînd au aflat colhoznicii că ne pregătim de o călătorie lungă, ne-au oferit în dar coșuri cu unt, ouă, cartofi. Ura! Putem pleca!

...Mergeam așa: înainte „Volga", după ea bicicliștii, în spate un camion cu remorcă, în remorcă — corturi, alimente și tot ce este necesar pentru o călătorie lungă. „Volga" este mașina noastră, am construit-o din piesele ce ne-au fost dăruite de lucrătorii uzinei de automobile care ne patronează școala. Remorca, de asemenea ne-a fost dată de uzină, dar numai pentru excursie.

Primul popas l-am făcut în orașul Tula. Am avut o consfătuire serioasă. Cine merge înainte, la mare și cine se întoarce înapoi. A fost mustrat Boris Kildinsev. Era responsabil cu „mica farmacie" a taberei. Și ce credeți? A pus-o în mașină sub o bancă și s-au spart multe sticluțe. Și-a dat cuvîntul de pionier, că nu i se va mai întîmpla așa ceva, niciodată. Iura Lebedev — a greșit și mai grav. „Tu mergi doar pentru plăcerea ta" — i-am spus. Nu vrei să cari apă, nu vrei să curăți cartofi. Dacă vei continua la fel, la primul popas te vom trimite acasă!.

...Am fost în muzeul Zoiei, din satul Petrișcevo. Emoționați am jurat să fim demni de ea.

...Am vizitat cîmpul Borodino de pe lîngă Moscova. La focul de tabără, Sașa Zlobin a recitat „Borodino" de Pușkin.

...În Aluște pentru prima oară în viață am văzut marea adevărată. De îndată ce am intrat în apă, am simțit pe buze gustul neplăcut al sării. Dar... cît e de frumoasă marea, de cîte ori pe zi își schimbă veșmîntul ei fermecător!

...Am străbătut 6.700 km. Un drum lung și greu. Dar pentru că toți ne-am ajutat unul pe altul, drumul pînă la Marea Neagră nu ni s-a părut atît de lung.

Din jurnalul de zi al Valei Gladilova
Orașul Gorki.

(După „Pionerskaia Pravda").

O NOUĂ PROVOCARE A MILITARIȘTILOR AMERICANI

La numai două luni după ce avionul de spionaj american U-2 a fost doborît de o rachetă sovietică, la numai o lună și jumătate de la fățarnica declarație a lui Eisenhower că atît timp cît va sta el la „Casa Albă" nici un avion de spionaj american nu va mai viola frontierele Uniunii Sovietice, o nouă provocare a imperialiștilor americani vine să tulbure situația internațională. Este vorba de încercarea de pătrundere deasupra teritoriului Uniunii Sovietice a unui alt avion american prevăzut cu tunuri și cu aparate speciale de spionaj. La 1 iulie 1960 în Marea Barenț serviciul de observații aeriene al trupelor sovietice de apărare antiaeriană au descoperit un avion american care se îndrepta spre orașul Arhanghelsk. La semnalele ce i-au fost adresate pentru a ateriza, avionul american nu a răspuns ci a continuat să pătrundă în spațiul aerian al Uniunii Sovietice. Apărătorii granițelor sovietice l-au doborît.

Doi dintre membrii echipajului avionului american au scăpat cu viață. Ei au arătat că veneau de la o bază de avioane americane din Anglia, că au zburat de-a lungul frontierei de nord dintre Uniunea Sovietică și Norvegia (unde la caz de nevoie puteau ateriza) și că aveau misiuni de spionaj asupra frontierelor Uniunii Sovietice.

Iată-i pe militariștii și guvernanții americani din nou demascați în fața întregii lumi. Prin faptele lor mîrșave, prin politica lor de provocări intenționat îndreptate spre agravarea situației internaționale, S.U.A. și aliații lor din blocurile militare aduc serioase prejudicii cauzei păcii.

Guvernul Uniunii Sovietice a adresat guvernului S.U.A. protestul său hotărît în legătură cu violarea la 1 iulie a frontierelor sovietice. Totodată guvernul sovietic a adresat proteste guvernelor Angliei și Norvegiei care prin punerea de baze la dispoziția aviației americane agresive, au fost complice ale S.U.A. în acest nou act provocator.

În notele adresate acestor guverne Uniunea Sovietică își manifestă încă o dată poziția sa fermă de apărare a păcii și atrage atenția lumii întregi asupra politicii războinice a S.U.A. Oamenii cinstiți din întreaga lume, oamenii care iubesc pacea și luptă pentru ea, condamnă noua acțiune provocatoare a S.U.A.

Lupul și-a aruncat blana de oaie...

Dacă deschizi un tratat de specialitate, sau un dicționar, la litera „C" vei găsi inserate în dreptul cuvîntului C U B A aproximativ următoarele: „Cuba este o țară mică (114.500 km.p. — 5.900.000 locuitori). cu o economie specializată unilateral: peste 50 la sută din suprafața solului este cultivată cu trestie de zahăr. Principala ramură industrială este industria zahărului, articol care reprezintă 85 la sută din export. Produsele alimentare se importă...".

Zeci și zeci de ani, Cuba, asuprită în interior de lachei vînduți monopoliștilor, a fost exploatată crunt de S.U.A. Zeci și zeci de ani, Cuba a fost „zaharnița" S.U.A., de unde monopoliștii americani „cumpărau" zahăr la prețuri deosebit de „convenabile" (fixate de ei!).

În ultimii ani, însă, poporul cuban, mic dar viteaz, și-a cîștigat independența națională luptînd cu arma în mînă. La cîrma țării s-a instaurat un guvern popular, care, în scurt timp, a efectuat o serie de reforme democratice, a dat pămînt țăranilor și și-a cîștigat cu adevărat dragostea întregului popor cuban. Această stare de lucruri nu-i pe placul imperialiștilor americani. Dar, pentru că au trecut timpurile cînd imperialiștii scăpau de asemenea neplăceri pur și simplu măcelărind populația țării care-i „supărase", domnii de la Washington au mîrîit numai în ascuns. Ba, ca lupul din fabulă, și-au aruncat pe spate o blană de oaie și au început să declare că ei nu s-ar amesteca, chipurile... În realitate, avioane venind din S.U.A., incendiau plantațiile din Cuba, semănau frica în satele lipsite de apărare. Agenți americani în Cuba se ocupau cu treburi necinstite, lansînd zvonuri, organizîndu-i pe uneltitorii împotriva independenței Cubei.

Poporul cuban, însă, strîns unit în jurul guvernului său, nu s-a lăsat intimidat de aceste acțiuni. Cuba și-a consolidat pe mai departe independența, a luat măsuri severe de apărare a securității sale interne, a dat peste cap comploturile organizate de imperialiști.

Atunci, lupul ascuns sub piele de oaie și-a zvîrlit blana de pe el. Spumegînd, senatori respectabili de la Washington au început să zbiere că Cuba atacă... S.U.A.!

Evident, afirmația a stîrnit ilaritate. Gîndiți-vă! O țărișoară de mărimea Cubei să atace pe cel mai agresiv stat american: S.U.A.! Oamenii de bună credință au rîs dar au vegheat. Cunoșteau firea lupului cu care aveau de-a face. Și chiar așa — peste noapte, după ce a urlat către cine a vrut să-l creadă, lupul american și-a luat măsuri de „apărare": Congresul american l-a împuternicit pe președintele S.U.A., Eisenhower, să reducă cînd și cît o crede el de cuviință importul de zahăr din Cuba.

În felul acesta, S.U.A. au întreprins, pe plan economic, pur si simplu o agresiune împotriva Cubei. Firește, și de astă dată poporul cuban a știut să se apere: printr-un decret, președintele republicii Cuba și președintele guvernului cuban Fidel Castro au fost împuterniciți să treacă în proprietatea statului toate proprietățile aparținînd cetățenilor americani.

Monopoliștii din S. U. A. sînt alarmați. Exemplul Cubei ar putea fi urmat de multe alte țări care mai sînt încă adevărate colonii ale S.U.A. Acum, S.U.A. uneltesc acțiuni criminale împotriva Cubei. Zadarnic însă!.. Timpurile cînd S.U.A. puteau să dicteze lumii au trecut.

Întreaga lume iubitoare de dreptate și pace e astăzi de partea Cubei. „Statele socialiste și toate popoarele care se situează pe pozițiile păcii — a declarat recent N. S. HRUȘCIOV — vor acorda sprijin poporului cuban în lupta sa justă și nimeni nu va reuși să subjuge poporul cuban".

ȘTEFAN ZAIDES

KOKO KIMURA VISA SĂ ÎNVEȚE...

Monștrii de oțel scrîșnesc surd, amenințător, șuierînd parcă printre dinții lor tăioși: „Ești prada noastră, nu ne vei scăpa..." Fetița firavă, cu chipul palid și ochii înguști, aduși spre tîmple, se temea. Se temea, dar își aduna toate puterile, înfruntînd mai departe huruitul dușmănos, amețitor al mașinilor. Pînă ce într-o zi, cînd oboseala îi încinse tîmplele ca un cerc de fier și scîntei multicolore îi dansară în fața ochilor. Atunci s-a întîmplat nenorocirea. Lacomă, gura mașinii a înșfăcat brațul gingaș. Un șuvoi de sînge, un țipăt stins. Apoi pleoapele s-au închis ca două petale palide peste ochii încețoșați de durere și spaimă..

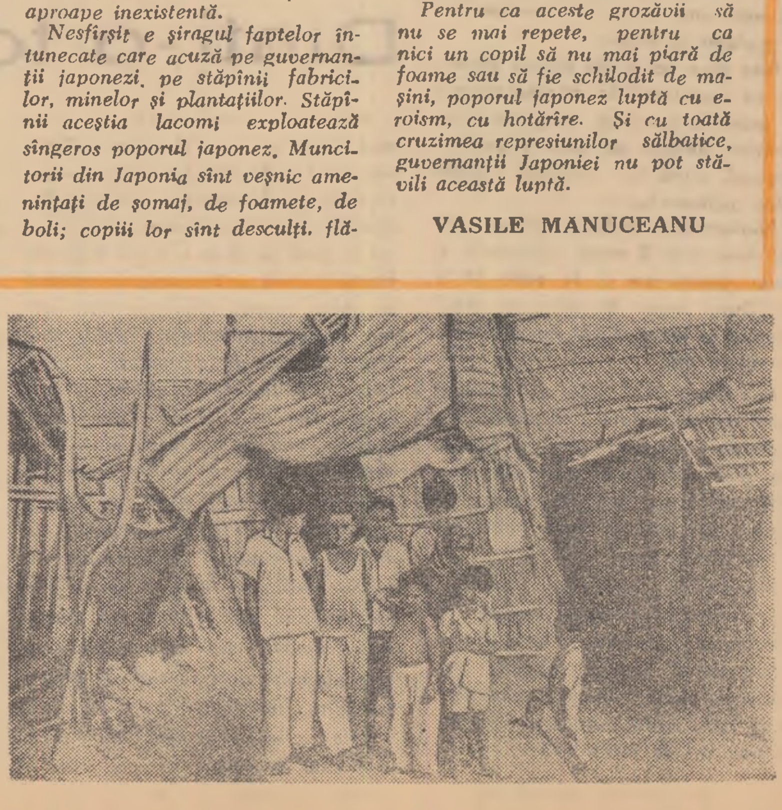
Koko Kimura are 11 ani. Va rămîne poate infirmă pentru toată viața. Ce a îndemnat-o ca la vîrsta aceasta să intre lucrătoare într-o uzină? Răspunsul e dureros de simplu: dorea să învețe. Dar cărțile costau mult, îngrozitor de mult pentru biata pungă a părinților ei. Și atunci, pentru a le putea plăti, Koko Kimura a început să lucreze în timpul liber într-o uzină din Tokio. Pînă cînd s-a întîmplat accidentul. Accident care a fost consemnat de ziarele japoneze în cîteva rînduri indiferente. Și totuși, printre rîndurile acestea seci, milioane de oameni au putut să citească țipătul fetiței, să străvadă visul ei năruit.

Cîte vieți plăpînde de copii, cu jocurile și visele lor, nu sînt strivite azi în Japonia de tăvălugul nemilos al nedreptății, al crudei orînduiri capitaliste care asuprește și aruncă în brațele mizeriei pe cei ce muncesc... Numai în anul 1958, peste două sute de mame japoneze și-au pus capăt zilelor împreună cu copiii lor, din pricina lipsurilor și a disperării. Ziarul „Akahata" relatează că, în același an, 200.000 copii japonezi nu au putut merge la școală mai mult de 50 de zile, în restul timpului fiind nevoiți să muncească alături de părinții lor, pentru a cîștiga un blid de orez. Asistența medicală a copiilor e aproape inexistentă.

Nesfîrșit e șiragul faptelor întunecate care acuză pe guvernanții japonezi, pe stăpînii fabricilor, minelor și plantațiilor. Stăpînii aceștia lacomi exploatează sîngeros poporul japonez. Muncitorii din Japonia sînt veșnic amenințați de șomaj, de foamete, de boli; copiii lor sînt desculți, flămînzesc, sînt lipsiți de lumina cărții. Poporul japonez luptă însă din răsputeri împotriva asupririi și a exploatării pentru a-și făuri o viață mai bună. Grevele, demonstrațiile de protest se țin lanț. Un protest dîrz, viguros, ridică oamenii simpli din Japonia și împotriva înrobirii țării lor de către imperialiștii americani care urmăresc să transforme poporul țării crizantemelor în carne de tun pentru un viitor măcel. Dar amintirea Hiroșimei e proaspătă încă. Nu de mult, crainicul postului de radio Tokio anunța că, într-un spital din Hiroșima, a murit Hiroko Hadziame, elevă la o școală medie. Diagnosticul: boală provocată de radiațiile atomice. În ziua exploziei de la Hiroșima, Hiroko avea un an și opt luni. Nemiloasa moarte a răpus-o în pragul primăverii...

Pentru ca aceste grozăvii să nu se mai repete, pentru ca nici un copil să nu mai piară de foame sau să fie schilodit de mașini, poporul japonez luptă cu eroism, cu hotărîre. Și cu toată cruzimea represiunilor sălbatice, guvernanții Japoniei nu pot stăvili această luptă.

VASILE MANUCEANU

Tablă ruginită, bucăți de placaj, carton asfaltat, numai acest fel de „material de construcție" pot să folosească săracii din Karaci, capitala Pakistanului, pentru a-și înjgheba sărăcăcioasele locuințe...

Odihnă activă

Să nu credeți că vacanța înseamnă inactivitate, odihnă doar în înțelesul restrîns al cuvîntului! Dimpotrivă, odihna școlarului trebuie să fie activă. Aceasta se realizează prin jocuri sportive, concursuri, plimbări, excursii, lecturi distractive, prin participarea la activitatea taberelor, la programele artistice etc. Pe cît e posibil, faceți toate acestea în aer liber, departe de zgomot, praf și înghesuială.

De o mare importanță este cura de aer, de soare și băile care, în lunile vacanței întăresc organismul, ajutîndu-l să lupte mai ușor împotriva bolilor. Este cunoscută acțiunea binefăcătoare a razelor solare asupra organismului. Încă din cele mai vechi timpuri, în Egiptul antic, în Asiria și Babilon oamenii foloseau terme (băi) speciale pentru iradierea corpului cu raze solare. Așa numitele „băi de soare" trebuie făcute zilnic, avînd grijă să nu vă expuneți corpul, de la început, mai mult de 10–15 minute, pentru a evita arsuri ale pielii și insolația. In fiecare zi puteți mări timpul expunerii cu cîte 5–10 minute. Cele mai potrivite perioade ale zilei pentru băi de soare sînt acelea de dimineața, începînd de la orele 7–8, și după amiaza, de la 5 la 6. In tot acest timp organismul va acumula cantitățile necesare de radiații ultraviolete. Acestea fac să crească secreția unor glande, asigură o bună circulație a sîngelui, favorizează formarea în organism a unor vitamine, liniștesc sistemul nervos. Obișnuiți-vă, de asemenea, să țineți cît mai mult timp expuse la soare obiectele de îmbrăcăminte și așternutul. Radiațiile ultraviolete le vor „dezinfecta", distrugînd bacteriile așezate pe ele.

Fiecare școlar își poate întocmi pentru acest timp un program zilnic în care, în afara celor de mai sus, mai trebuie respectate următoarele: somnul să nu treacă peste 8–9 ore. Culcatul și sculatul se vor face la ore fixe. Dormiți cu geamul deschis, pentru a lăsa aerul curat să pătrundă în cameră. Obișnuiți-vă ca în fiecare dimineață să faceți gimnastică și să vă spălați corpul cu apă rece. Seara, înainte de culcare, spălați-vă fața și picioarele. Vă veți simți bine, iar somnul va fi profund și liniștit.

Este bine ca în tot timpul vacanței să participați la diferite munci: în grădină, la cîmp, în gospodărie. Umblați desculț pe unde e posibil. Aceasta ajută la întărirea pielii tălpii picioarelor.

Alimentația trebuie făcută la ore fixe, cîte 3 mese principale și două gustări pe zi, la orele 10 și 17. După masa de prînz nu ieșiți imediat la joacă. Citiți sau mai bine dormiți o oră.

Anotimpul verii este un minunat prilej de acumulare a rezervelor de vitamine în organism. Ele se găsesc mai ales în fructe și verdețuri. Mîncați fructele cu coajă cu tot, dar nu uitați: mai întîi de toate, spălați-le în mai multe ape.

Practicarea sfaturilor amintite face poftă de mîncare, călește și duce la o armonioasă dezvoltare a organismului. Sosirea toamnei și, odată cu ea și începerea cursurilor, vă va găsi astfel „înarmați" pentru un nou an de învățătură

dr. IOAN CÎMPEAN

Despre AUTOMATIZARE

Tehnică manuală, tehnică mecanizată, tehnică automatizată... Oare ce înseamnă aceste trei feluri de „tehnici"?

...Pînă acum vreo sută cincizeci de ani, o piesă rotundă – să zicem un ax – se executa **manual**, de obicei cu pila. Muncă grea, lungă și de mică precizie. La strung, același ax se obține printr-o prelucrare **mecanizată.** Axul este așchiat cu ajutorul unui cuțit iar energia necesară este furnizată de un motor electric. Este însă nevoie și de strungar: acesta potrivește axul în mașină, montează cuțitul, pornește și oprește mașina, controlează dimensiunile. Munca strungarului este mult mai ușoară dar omul trebuie să stea totuși, încordat, să fie în permanență atent. Dar iată că astăzi se construiesc strunguri automate, la care întregul proces de producție se realizează cu diferite dispozitive **automate,** fără participarea directă a omului. Acesta manevrează doar niște butoane și supraveghează mersul general al mașinii sau al unor mașini care nu numai că lucrează singure, dar se și conduc singure (de aici și numele noii tehnici: pe grecește **automatos** înseamnă „obiect care se mișcă singur").

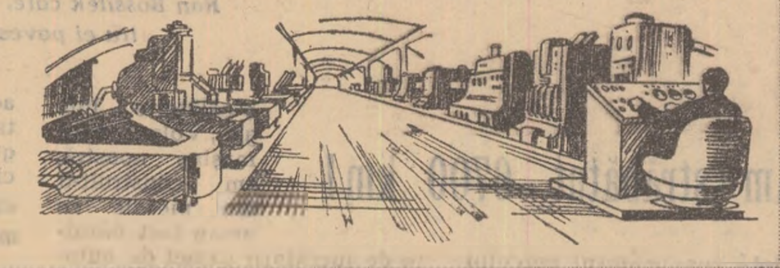
O mașină automată este un caz din cele mai simple. **In Uniunea Sovietică însă funcționează de vreo zece ani prima uzină din lume complet automatizată.**

Pe cît de complicată este instalația acestei uzini, pe atît de simplă este schema ei de lucru: pe la un capăt al uzinii se introduc blocuri brute de aluminiu, iar pe la celălalt, la fiecare 10 minute, ies pistoanele pentru motoarele de automobil, gata ambalate. Toate operațiile, absolut toate, sînt executate de mașini automate, pe care personalul de serviciu, îmbrăcat în halate albe, doar le supraveghează.

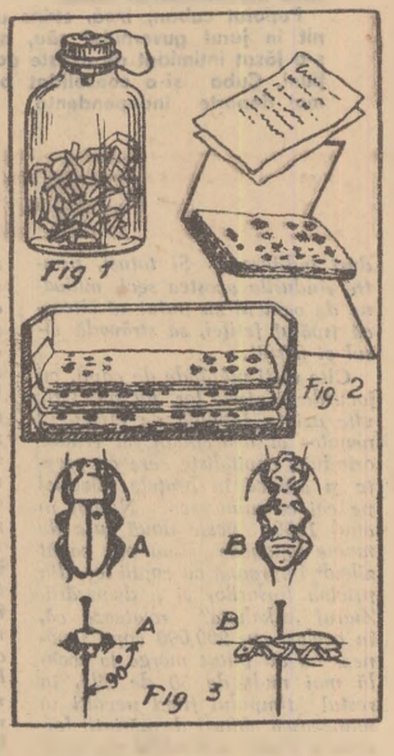
Automatizarea are o importanță uriașă în socialism: ea eliberează omul de munci obositoare, dă belșug de produse, ieftinește prelucrarea, permite ridicarea continuă a nivelului de trai. Extinderea automatizării în U.R.S.S., în cadrul planului septenal, grăbește trecerea la comunism. Domeniul de aplicare al automatizării în producție este foarte întins. In U.R.S.S. sînt centrale hidroelectrice, furnale și cuptoare Siemens-Martin, uzine chimice, fabrici textile, uzine de beton și ciment, întreprinderi alimentare, etc. unele în întregime, altele în cea mai mare parte automatizate. In centralele electrice bazate pe energia atomică, prima centrală fiind construită acum șase ani în Uniunea Sovietică, automatizarea este o condiție absolut necesară, deoarece radiațiile periculoase împiedică intervenția directă a omului în diferite faze ale procesului de producție.

Automatizarea este o acțiune sprijinită îndeaproape de partidul și guvernul nostru. In Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960–1965 se prevede introducerea și extinderea automatizării complexe a proceselor de producție în industria siderurgică, energetică, chimică și de prelucrare a țițeiului, acolo unde fabricația este continuă. De altfel s-au și obținut unele succese cu care ne putem mîndri în acest domeniu, ca de exemplu automatizarea furnalului nr. 6 de la Hunedoara, turnătoria de la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin ș.a. Recenta hotărîre a partidului și guvernului privitoare la ridicarea nivelului tehnic al producției cuprinde un capitol special în legătură cu extinderea mecanizării și a automatizării. Fabricarea semiconductorilor și aparatului de automatizare cît și înființarea noii întreprinderi „Automatica" vor duce la un avînt sporit în însușirea și stăpînirea celei mai înalte forme de folosire a tehnicii, automatizarea.

Ing. DEM. URMA

Cum se face un insectar

Anotimpul verii este nimerit pentru alcătuirea unui insectar. Pentru aceasta însă trebuie respectate unele reguli. Așa, de pildă, insectele strînse trebuie să fie întregi și curate. Fiecare exemplar va fi însoțit de următoarea notă: locul unde a fost prins, data, de către cine și în ce împrejurări. Deobicei insectele se prind fie cu plasa, fie cu mîna, după care sînt ucise într-o etuvă (un borcan prevăzut cu un capac). Dacă nu este vorba de fluturi, pe fundul borcanului așezați fîșii înguste de hîrtie, care feresc insectele de frecare. După ce introduceți exemplarele înăuntru, prindeți de capac, cu un bold, o bucată de vată îmbibată în eter sau cloroform (fig. 1). Etuva de uscare va funcționa astfel cîteva ore (pentru gîndaci, 24 ore). Deoarece în această fază nu clasați, ci adunați materialul, este bine să păstrați insectele uscate pe niște „salteluțe" de vată cu grosimea de 0,5 cm, tăiate după dimensiunile unei cutii oarecare. Luați apoi o foaie de hîrtie de trei ori mai lată decît „salteaua" și îndoiți-o în trei, astfel încît vata să se așeze pe porțiunea din mijloc iar cele laterale să servească drept învelitoare (fig. 2).

Notați pe hîrtie cele necesare.

Așezați insectele pe vată în rînduri, cu mustățile și picioarele cît mai aproape de corp.

Înainte de a fi prinse în ac, exemplarele uscate trebuie înmuiate cu ajutorul vaporilor. Pentru aceasta, așezați insectele într-o farfurie adîncă în care, în prealabil, s-a presărat nisip umed. Acoperiți totul cu un pahar sau borcan. Dacă nu vor rămîne mai mult de 24 ore, ele nu vor mucegăi.

După operația aceasta puteți înțepa insectele cu ace lungi și subțiri, introduse perpendicular pe suprafața superioară a corpului lor, între perechea mijlocie și cea posterioară a picioarelor (fig. 3). Insecta trebuie să se afle la nivelul celei de a treia pătrimi a acului, pentru ca acesta să poată fi ușor mînuit.

Etichetele cu notări vor fi așezate sub fiecare exemplar.

(După „Iunîi naturalist")

Leoponi

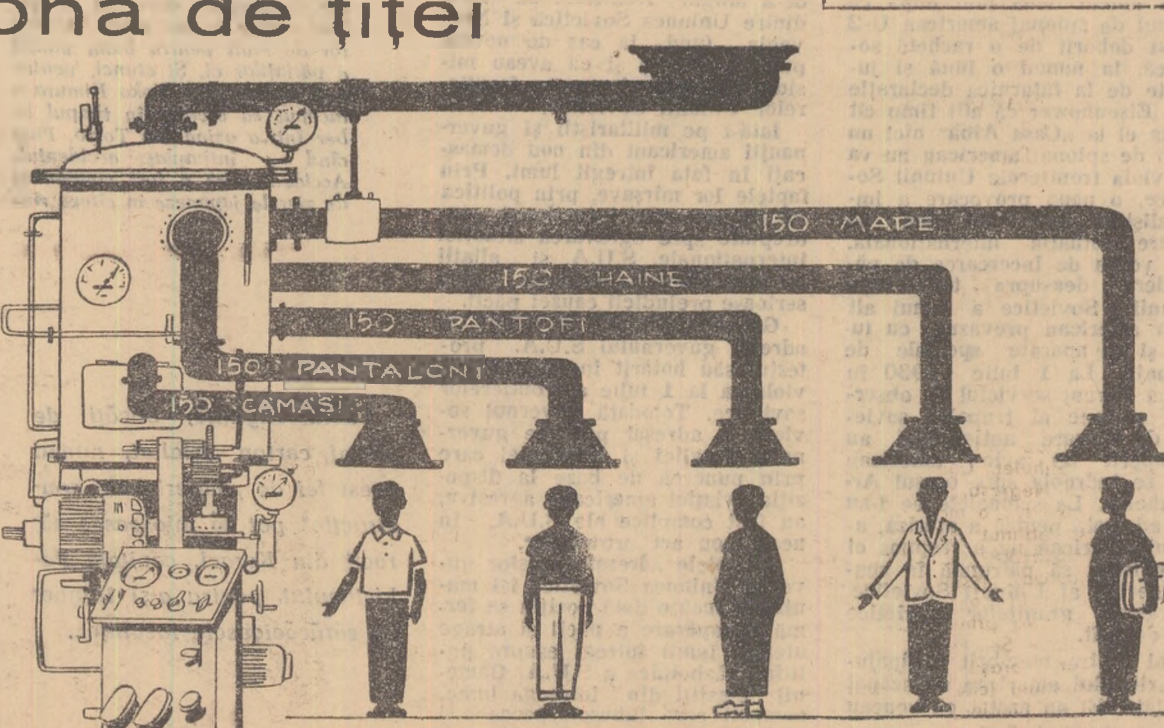
Acești pui pufoși sînt singurele exemplare din lume. Părinții lor au fost un leopard și o leoaică.

Ei s-au născut în grădina zoologică din orașul japonez Nisinomia și se numesc leoponi.

Dintr-o tonă de țiței

Petrolul — aurul negru, cum i se mai spune — reprezintă una dintre principalele bogății ale țării noastre. O dată cu dezvoltarea rapidă a industriei noastre chimice, el a încetat să mai fie doar o sursă de combustibil. Prin prelucrarea petrolului se obțin, printre altele, materii prime necesare industriei fibrelor sintetice. Planul de dezvoltare a economiei naționale în viitorii 6 ani, trasat de al III-lea Congres al P.M.R., prevede crearea unor importante obiective, printre care un complex petrochimic la Ploești, o fabrică de fibre artificiale la Brăila, terminarea combinatului de la Săvinești, ș.a. Toate acestea vor da produse mai ieftine, mai bune, mai frumoase. Ele ne vor ajuta să ne îmbrăcăm deci în stofe și pînzeturi din... petrol!

Iată ce se poate confecționa dintr-o tonă de țiței:

A X-a ediție a concursului de natație cupa „Scînteia pionierului"

Comitetul orășenesc U.T.M. București, U.C.F.S., gazeta „Scînteia pionierului" și Palatul pionierilor din București organizează anul acesta cea de-a X-a ediție a concursului de natație dotat cu tradiționala cupă a „Scînteii pionierului".

Printre marile acțiuni pionierești închinate măreței sărbători a poporului nostru, 23 August, se numără și acest concurs.

La întrecerile de înot pot participa pionieri și școlari din orașul București în vîrstă de 9—14 ani, împărțiți în două categorii de vîrstă.

Categoria I-a, pînă la 11 ani inclusiv.

Categoria II-a, de la 12 la 14 ani inclusiv.

La aceste întreceri pot lua parte și concurenți legitimați, însă numai pînă la maximum a III-a categorie de clasificare.

Un concurent poate participa la o singură probă individuală și la ștafetă.

Etapa I-a, pînă la 24 iulie — faza pe tabere locale.

Etapa II-a, pînă la 7 august — faza pe raion, la care își dispută întîietatea primii trei clasați în prima etapă.

Etapa a III-a, finala pe Capitală, va avea loc în ziua de 14 august.

Cupa „Scînteii pionierului" cuprinde următoarele probe, pe categorii de vîrstă:

Cat. I 9—11 ani inclusiv:

— 50 m. liber — băieți și fete.

— 50 m. brass — băieți și fete.

— Ștafeta 4 x 50 m. liber mixt.

Categ. II. 12—14 ani, inclusiv.

— 100 m. liber — băieți și fete.

— 100 m. brass — băieți și fete.

— Ștafeta 4 x 100 m. liber mixt.

Clasamentul se va alcătui după punctaj.

La ștafetă, punctajul se dublează.

La finala pe Capitală, Comisia de organizare va acorda premii primilor trei clasați și va decerna Cupa „Scînteii pionierului" organizației raionale care va totaliza cele mai multe puncte în clasament.

Dăm și noi o mînă de ajutor!

Zilnic sosesc la redacție zeci și zeci de scrisori prin care pionierii ne împărtășesc bucuria lor că pot fi și ei folositori patriei.

Pentru a răsplăti grija pe care partidul și guvernul statului nostru democrat popular o are pentru ei, pentru condițiile lor de trai și de învățătură, pentru sutele de școli noi care se construiesc, pentru manualele ce le vor primi gratuit din anul acesta, pionierii au hotărît să ajute, după puterile lor, gospodăriilor agricole, întovărășirilor în care lucrează părinții și frații lor mai mari.

Activitatea plăcută în tabăra noastră locală nu înseamnă numai sport, excursii, vizite, ețintece. Chiar din primele zile, după deschiderea taberei, noi, toți pionierii unității am mers la gospodăria agricolă colectivă din comuna noastră. Smulgerea rapiței din porumb și plivitul cepii e o treabă potrivită pentru noi și am făcut-o cu multă plăcere.

ION PREDA
comuna Ciupelnița
raionul Cricov

★

Colectiviștii din comună sînt acum obișnuiți cu prezența noastră pe pămînturile colectivei. Astă toamnă am ajutat la culesul fructelor, la săpatul gropilor pentru plantațiile de noi puieți. Acum, în primăvară, am ajutat la curățirea pomilor din livadă. Nu de mult a început construirea unui grajd pentru vacile cumpărate de curînd. După puterile noastre, ajutăm și noi, pionierii.

MARIA OLTEANU
satul Voroveni, comuna
Davidești-Pitești

Pionierii unității ajută întotdeauna la munca părinților noștri din întovărășire. În primăvară am ajutat la semănatul florii soarelui și mazărei furajere. Elevii din clasele mai mari au fost și la prășit floarea soarelui, iar ceilalți au ajutat la culegerea mazării. Acum ne pregătim pentru stringerea spicelor.

ION STEPAN
satul Cremenea de Jos
comuna Ruptura,
raionul Strehaia

★

Grădina de zarzavat a colectivei este terenul pe care noi ne desfășurăm o mare parte din activitatea noastră în perioada vacanței. În afară de faptul că învățăm multe lucruri noi și folositoare îi ajutăm în muncă pe colectiviști.

GEORGETA DUGHIANA
comuna Strimbu
raionul Filimon Sîrbu

★

În Gospodăria Agricolă Colectivă „Zorile socialismului" din Negrești e treabă destulă pentru toți care vor să lucreze.

Noi am lăstărit 5 hectare de vie și am ajutat la plivitul morcovilor și arpagicului. Colectiviștii au fost bucuroși de ajutorul pe care l-am dat, ne-au mulțumit și ne-au spus că sîntem oricînd bineveniți.

MARIANA TIBICHI
Negrești-Iași

★

Întovărășiții din comuna noastră, Lăpușul Mic, raionul Cluj, au hotărît să planteze noi pomi în livada întovărășirii — ne scrie pioniera Ana Petruța. Alături de utemiști am participat și noi la această acțiune cu multă tragere de inimă, aducînd puieții, cărînd apă, udînd pomii.

★

Este mare dragostea cu care pionierii școlii noastre ajută la muncile mai ușoare din gospodăria agricolă colectivă Saligny — ne scrie prof. Ion Odățeanu. Ei au grijă în mod deosebit de grădina de zarzavat.

Rezultatele concursului pentru cea mai bună corespondență

Premiul I: **o mapă și o trusă (stilou și creion) a fost cîștigat de PETRILA V. COSTICA — Suhuleț, Com. Tansa, raionul Negrești, regiunea Iași.**

Premiul II: **o mapă și un stilou l-a obținut CALINESCU PARASCHIVA — Școala medie Hîrșova, regiunea Constanța.**

Premiul III: **o mapă și un creion va primi FLORIN LUȚESCU — Șc. Medie „Frații Buzești", orașul Craiova.**

Mențiuni (cîte un stilou) vor primi pionierii: ELENA CIOCHIA, Șc. de 7 ani nr. 19, București; ION GAȘPAR, Stupina — Hîrșova — Constanța; EUGEN NICHITA, Ungheni — Tg. Mureș — R.A.M.; VASILE TIRON, Com. Tansa — Negrești — Iași; CRINA DIACONU, Segarcea — Craiova; TICA ROMAN, Săsciori — Sebeș — Hunedoara; STROESCU C-TIN, Bacău; FELICIA CIUREA, Șc. de 7 ani nr. 3 — Sebeș — Hunedoara; IORGA PINER, Străoanii de Jos — R. Panciu; LUCIAN CORTEZ, Sc. de 7 ani nr. 10 — Bacău; POPESCU CATALINA, Șc. „Frații Buzești" — Craiova; GHIȚA PROCOPIE, Segarcea — Craiova.

SPORT

In tovărășia unui prieten vechi — Sportul

Ca să întreții o discuție cu o personalitate deosebită, așa cum se prezintă prietenul nostru, Sportul, e o treabă cît se poate de plăcută. Mai întîi că prietenul Sport, deși are o vîrstă apreciabilă, chiar foarte apreciabilă, n-a îmbătrînit de loc, din contră, e un tînăr foarte simpatic și vioi. În sfîrșit, se știe, Sportul e și foarte popular, n-are rost să-ți faci emoții, decît, cînd dai... examene la start sau în fața ștachetei.

Dar, să începem. L-am găsit pe prietenul Sport gata de plecare. „Încotro?" Secretara lui, Rubrica sportivă, m-a lămurit că prietenul nostru intenționează să facă o vizită în mijlocul pionierilor și școlarilor. I-am propus să-l însoțesc și a fost bucuros.

Deci, am pornit la drum. Am poposit în orașul Drăgășani, la școala de 7 ani „Nicolae Bălcescu". Aici, Sportul a constatat că are mulți prieteni, împărțiți în cîteva secții: gimnastică, atletism, jocuri sportive (oină, handbal și volei) și a descoperit cu plăcere că pionierii fruntași în sport sînt fruntași și la carte. Aceasta l-a bucurat mult, deoarece între Sport și Învățătură există o veche prietenie.

Ne-am îndreptat apoi spre Casa pionierilor, unde se află centrul de antrenament. La gimnastică, am întîlnit o echipă de pioniere care făceau acrobații. „Le vezi? mi-a atras atenția Sportul. Notează-ți! Ele alcătuiesc frumoase programe artistice".

Lîngă terenurile de sport — antrenamente, nu glumă! Sportul a zîmbit și mi-a spus:

— O vezi pe pioniera de colo? E Ioana Meliță. Am mare încredere în această fată. Anul trecut, la Spartachiada pionierilor și școlarilor, a cîștigat locul doi pe țară la săritura în înălțime și anul acesta, închipuie-ți, și-a ridicat performanța de la 1.20 la 1.40 m. Dar de pionierul Luță Alexandru, ai auzit? Iată-l, e cel de lîngă terenul de sărituri. Și el promite; va fi un bun săritor la înălțime. De asemenea, pioniera Drăgan Jana, din clasa a VII-a, a obținut la alergări locul I pe raion la categoria a II-a.

Ne-am oprit o clipă în loc, să mai răsuflăm...

— Îmi place aici. Uită-te la echipa de oină!

Și Sportul a urmărit cu luare aminte antrenamentul echipei conduse de pionierul Anghel Ion, președintele unității. Această echipă are șanse serioase să cîștige faza regională din cadrul Spartachiadei.

Din păcate însă, vremea trece cum nici nu gîndești. Sportul are un itinerar foarte bogat. De aceea, cu toată părerea de rău a trebuit să ne pregătim de drum. Iarăși mi-a venit în minte întrebarea: „Încotro"?

Dar răspunsul, într-un număr viitor.

MARIA LICIU

Iolanda Balaș: un nou record mondial

Vineri, sîmbătă și duminică au avut loc în Capitală Campionatele Republicane de Atletism. În cea de-a treia zi a întrecerilor s-a desfășurat și proba de înălțime femei, așteptată cu interes de toți iubitorii sportului, de toți aceia care așteptau s-o vadă la lucru pe campioana noastră mondială, Iolanda Balaș. Așteptările nu au fost înșelate. Maestra emerită a sportului Iolanda Balaș a stabilit un nou record mondial. Ea a trecut din prima încercare peste ștacheta înălțată la 1,86 m. Acesta este cel de al 10-lea record mondial stabilit de ea și coincide cu cel de-al 10-lea titlu de campioană a R.P.R. la această probă.

Echipa de fotbal a U.R.S.S. a cîștigat „Cupa Europei" interțări

Duminică seara, la Paris, s-au întîlnit cele două echipe finaliste ale primei ediții a „Cupei Europei" interțări: U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia. La capătul celor 90 de minute de joc scorul era egal, 1—1. Conform regulamentului, meciul s-a mai prelungit cu două reprize a cîte 15 minute. Fotbaliștii sovietici, superiori, au reușit în minutul 112 să înscrie prin Ivanov. Astfel, echipa U.R.S.S. a cîștigat prima ediție a „Cupei Europei" interțări, întrecînd echipa Iugoslaviei cu scorul de 2—1.

Un băiat...

E noapte. Vilele taberei de pionieri dorm adînc, vegheate de munţii puternici, tăcuţi...

Deodată, un scrţiit uşor dovedeşte o uşă care se deschide. Un pas moale tulbură liniştea curţii. Cineva s-a furişat afară din dormitor... Silueta alunecă tăcută în umbra brazilor. Vîntul susură tainic... Un zgomot, şi umbra încremeneşte locului. Dar n-a fost nimic. A trozPnit sub picior un vreasc uscat. Încet, neauzit, încă un pas... Apoi încă unul... Umbra se apleacă şi se aventurează în mijlocul curţii, pierzindu-se printre brazii din partea opusă clădirii din care a ieşit. Brusc, se opreşte la doi paşi de o altă siluetă care o aştepta, neclintită.

Degetul se încordează pe resort, şi explozia de lumină a unei lanterne destramă întunericul. Nicuşor, cel mai bun extrem dreapta din tabără, se află acum faţă în faţă cu gazeta de perete. Stinge o clipă lanterna şi se uită înapoi, trăgînd cu urechea. Nu, nu l-a observat nimeni cînd a ieşit din dormitor. Aprinde din nou, priveşte atent la rubrica „În ţepii ariciului" şi oftează. Din caricatura care ocupă aproape întreg spaţiul rubricii îl priveşte un chip foarte cunoscut. E chipul lui, desenat cu creioane colorate de Ancuţa. Caricatura a apărut azi, la amiază. Nicuşor se încruntă, amintindu-şi cum rîdeau copiii, înghesuindu-se să vadă caricatura: „L-a prins bine, nu?" „E talentată, Ancuţa!" „Te uiţi, şi te umflă rîsul!"

– Mare lucru... – mormăie Nicuşor. E uşor să-ţi baţi joc de cineva. Lasă că le arăt eu!

Priveşte cu luare aminte. In timpul zilei, de faţă cu băieţii nu l-a lăsat inima să se uite la caricatură. A ocolit-o, bosumflat, pe o rază de cincizeci de paşi împrejur. Acum, în sfîrşit, e singur, poate s-o studieze în voie.

– Mda, şopteşte el supărat, Ancuţa vrea să facă pe grozava pe seama altora. „Pictoriţa"! Mai bine ar vedea că desenul nu-mi seamănă nici pe departe. Ce e nasul ăsta cît toate zilele? Al meu e cîrn!

Silabiseşte, enervat, textul în versuri:

„A fost odată un băiat,
Cum sînt şi alţi băieţi,
La fotbal foarte talentat,
Politicos, isteţ.

Cum nu ştiu cine, într-o zi,
I-a spus c-ar fi un „as",
A devenit vedetă şi
Nu-i mai ajungi la nas!

Aşa de rău s-a îngîmfat
Că-i ia pe toţi de sus,
E neglijent, nepieptănat
Şi pe gîlceavă pus.

In tot ce spune, vorba „eu!"
Revine-adeseori.
Ei, l-aţi ghicit? Că nu e greu:
Il cheamă Nicuşor!"

– Pe-astea cine le-o mai fi făcut? – murmură Nicuşor, scos din sărite. Probabil că Dorin. E şi el poet, de... îl aranjez eu; nu mai vede de la mine nici o minge. O să-l silesc să facă figuraţie, pe centru... S-a învăţat cu nărav: stă în offsaid şi aşteaptă să-i „pun" mingii. Acum, s-a zis!

Nicuşor suspină. Grozav ar mai înşfăca şi caricatura, şi versurile.

– Bineee... Poate ies din echipă. Să vedem, ce-or să facă fără mine? Or să-i bată cei de la tabăra din sat cu 12-0!

I se pare că a auzit ceva. Stinge lanterna. Dar e numai vîntul. Aprinde din nou. Mormăie:

– Pe urmă, ce-i chestia asta cu

O lanternă

părul, cu neglijenţa? Poftim ce claie mi-a desenat Ancuţa în cap. Cînd m-a văzut ea aşa? Şi cu pantofii cenuşii de praf...

Se încruntă, şi pe neaşteptate buza de jos i se umflă a plîns...

– Toată tabăra, toate fetele au văzut caricatura...

Dar nu plînge. E băiat mare, n-a mai plîns de cînd era mic. Furios scoate un pieptene din buzunar şi începe să şi-l plimbe nervos prin păr.

– Nu stă, degeaba! Ce sînt eu de vină că am părul creţ? Ei, comedie!

Dar ştie foarte bine de ce nu stă: pentru că e netuns. Privirile i se apleacă spre pantofi. Sînt ca în caricatură, plini de praf. Tropăie din picioare.

– Ce se bagă? Fiecare îşi poartă pantofii cum vrea. Unora le place cu lustru, mie îmi plac fără.

Totuşi scoate batista şi începe să-i şteargă. Pantofii ies, încet-încet, la lumină, dar Nicuşor pufneşte supărat:

– Na, că mi-am murdărit batista într-un hal... Cine mi-o spală? Tot eu, fireşte! Ancuţei ce-i pasă?!

Pe neaşteptate, îi vine să rîdă; adevărat, ce vină are Ancuţa că şi-a murdărit el batista?

Dar alungă, plin de demnitate, dorinţa de-a face haz. Trebuie să ia hotărîri serioase. Ar vrea să facă un lucru însemnat, o faptă eroică, pentru a le arăta tovarăşilor ce fel de om este el în realitate. Se gîndeşte ce s-ar întîmpla dacă acum în curtea taberei ar intra un răufăcător... Ar încinge o luptă pe viaţă şi pe moarte. L-ar lăsa să se apropie, ar schiţa o directă falsă la figură şi în realitate l-ar pocni în stomac. Apoi, după o luptă îndîrjită, l-ar pune jos şi l-ar lega fedeleş. Bineînţeles, şi el, Nicuşor, s-ar alege cu o rană, de pildă o zgîrietură serioasă pe obraz, sau pe frunte, care să poată fi pansată cît mai vizibil, dar să treacă repede. A doua zi, ce s-ar mai minuna băieţii şi fetele. „De ce nu ne-ai chemat în ajutor?" ar întreba cineva, iar Nicuşor ar răspunde cu blîndeţe: „Dormeaţi, n-am vrut să vă stric somnul..."

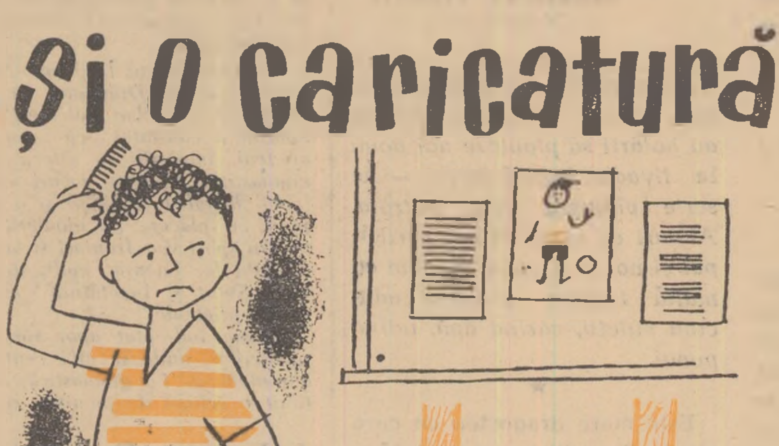
Dar nu, nimeni nu tulbură liniştea taberei. Nicuşor ridică din umeri. N-are nici un rost să rupă caricatura... De ce să facă una ca asta?

– Las-o acolo, îşi spune el, gîndindu-se că a te bate cu un duşman şi a rupe pe ascuns un articol scris, oricum, de tovarăşii tăi, sînt două lucruri cu totul deosebite, ba chiar opuse.

Din vale, unde se află satul, se aude un „cucurigu"! răsunător. Nicuşor ia trei hotărîri eroice: să nu iasă din echipa de fotbal, să se tundă şi, hm... da... să fie mai atent cînd vorbeşte, mai ales cu fetele.

Apoi stinge lanterna şi dă fuga să se culce, mai ales că auzise paşii paznicului de noapte, şi nu-i convenea să fie văzut la ora aceasta, în faţa gazetei de perete.

...şi o caricatură

AL. OVIDIU ZOTTA

Unde sînt clopoţeii?

Unde sînt clopoţeii de argint
scuturaţi de copii ne-ncetat sub fereastră?
Mă obişnuisem cu ei cum te obişnuieşti
cu cerul senin şi cu zarea albastră.

Veniseră odată cu intiii funigei,
cînd a fost gata blocul început în primăvară.
Am făcut cunoştinţă în dimineţile limpezi
cînd ei se răspîndeau cu ghiozdanele subsuoară.

După amiaza ne păstram timp
să citim împreună gazeta unde lucrez eu,
să le arbitrez un meci „dramatic" de fotbal,
ori să-i învăţ cum se bate la colţ un careu.

Dar, cînd intră vara cu vacanţa-n oraş
n-aduce numai amiezi de zăduf,
ci aşează linişte în cartier
ca o păpădie uriaşă – straturi de puf.

...Unde sînt clopoţeii lor de argint?...
Cîntecul neîntrerupt, vesel şi fin?
Vine abia un ecou depărtat:
clin – clin! clin – clin!

Clopoţeii lor au rîs în trenuri la gară,
peste drumuri încrucişate pe meleag
şi, poate, au înălţat pînă în seară
peste tabără un fluture roşu de steag.

Iar acuma sună-n cabane,
în corturi şi-n vile,
la munte,
la mare,
zile şi zile.

Brazii falnici îi scutură
de la gîtul crengilor seculare,
nisipul plajei le-nmulţeşte ecoul
şi razele soarelui şi valul pe mare.

Eu îi ascult cum, de departe,
mă salută uşor prin zarea albastră
pînă ce-n toamna cu albi funigei,
neobosiţii dragi clopoţei
îmi vor cînta iar sub fereastrtă.

GH. D. VASILE

In vizită la Intreprinderea cinematografică „Bucureşti"

Studiourile de filme din ţara noastră şi din alte state socialiste vădesc o preocupare deosebită pentru crearea de filme cu caracter educativ, destinate micilor spectatori. Ca urmare a acestei activităţi rodnice, pionierii şi şcolarii au prilejul să vizioneze realizări cinematografice care le sînt de un real folos.

In ultimul timp Intreprinderea Cinematografică de Stat a Oraşului Bucureşti a organizat matinee speciale pentru copii. Pentru a vedea ce surprize plăcute vor mai avea micii spectatori din Capitală în timpul vacanţei de vară şi ce se face pentru a înlesni copiilor vizionarea de filme ne-am adresat tov. Ion Erceanu, directorul Intreprinderii Cinematografice de Stat a Oraşului Bucureşti.

— Ce surprize plăcute a pregătit Intreprinderea cinematografică pentru vacanţa de vară a pionierilor şi şcolarilor?

— Pentru a crea posibilităţi copiilor să vizioneze vara, în mod organizat, cît mai multe filme am luat legătură cu taberele de vară organizate pe lîngă şcolile din Capitală. S-a stabilit că pionierii vor participa atît la matineele de duminică, cît şi la spectacolele ce se vor organiza în aer liber, seara, la tabere. De asemenea vom ceda spectacole întregi la cerere. Taberele pot lua legătura cu cinematografele din apropiere.

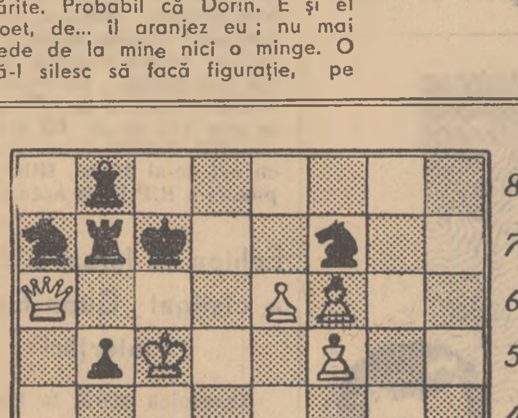
— Ne puteţi spune ce filme noi pentru copii vor rula în timpul vacanţei de vară?

— Cu plăcere. Una din premiere va fi filmul artistic sovietic **„Datorie de prieten"**. **„Am fost satelitul Soarelui"** este un film de anticipaţie privind zborurile cosmice ale omului. Eroul este un tînăr astronaut sovietic. **„Prinţesa cu steaua de aur"** — o realizare a studiourilor cehoslovace, **„Poznaşa"** — film artistic maghiar sînt titlurile unor filme ce vor sosi în premieră în vara aceasta. Pe ecranele cinematografelor din Capitală vor mai rula în timpul verii filme noi de păpuşi de desene animate şi documentare ştiinţifice. Voi cita numai cîteva titluri: **„Aventurile lui Pinocchio"**, **„Pisicuţa pe acoperiş"**, **„Exact la ora 3,15"**, etc. Studiourile noastre vor prezenta **„Brăduţul singuratic"**, film de desen animat, în care este vorba de păţania unui brăduţ care n-a vrut să trăiască printre semenii lui. După cum vedeţi, pionierii şi şcolarii vor avea ce viziona în timpul verii.

— Vă mulţumesc pentru informaţiile interesante pe care ni le-aţi dat.

— Şi eu vă rog să transmiteţi pionierilor şi şcolarilor că le dorim odihnă plăcută şi că porţile cinematografelor le sînt deschise în timpul vacanţei de vară

F. IONESCU

Problemă de şah

Controlul poziţiei.

Alb: *Rc5; Da6; Nf5; Nf6, pe6.*

Negru: *R.c7; Tb7; Ca7; Cf7; Nb8; pb5.*

Albul mută şi dă mat în două mutări.

Cugetările lui Lenevică

AUTODESERVIRE

Îmi fac patul, calc cravata...
Cu „Auto deservirea" mă conform
şi totu-i gata!
Dar aş vrea-o inversată:
Nu „Auto deservire" — Deservire-
auto... mată

EXCURSIILE

Azi excursiile toate
Sînt drum lung, zăduf şi praf
Pitorescul, noutate...
Vezi la cinematograf.

INOVAŢIE

Ce să mai culegi la spice
În căldura lui Cuptor?
Nu-i mai bine-ntins la umbră
Să mă fac inventator?
Şi-mi voi depăşi eu planul
Cu invenţia pe care
Am să o aplic la anul.

VOCAŢIE

Cîtă vreme-am fost la şcoală
Mi-a plăcut mai mult vacanţa
Chestie de vocaţie,
Dar în tabăra de vară
Parc-aş vrea mai mult la şcoală
Însă în... recreaţie.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.